SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. C No. 11. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 19, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го СІЧНЯ 1993. Ч. 11. РІК C.

Пам'ятаймо про Україну!

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ПРЕМ'ЄРІВ УКРАЇНИ І РОСІЇ

Москва. – (М. Муратов). — Тут 14-го січня зустрілися прем'єр-міністер України Леонд Кучма і прем'єр-міністер Росії Віктор Чорномирдін. Вони обговорили можливість створення спільного українсько-російського підприємства для експлуатації нафтових родовищ.

В результаті переговорів між українською і російською урядовими делеґаціями підписано п'ять документів, серед яких: угода про трудову діяльність і соціяльний захист громадян України і Росії, які працюють за межами своїх держав; договір про науково-технічну і економічну співпрацю в галузі атомової енерґетики; угода про оперативні видатки і протокол про співпрацю в галузі транспорту.

На пресовій конференції Л. Кучма повідомив, що питання про постачання природного ґазу в Україну вирішене, а щодо нафти — доведеться прем'єрам зустрітися знову, цього разу десь у Тюмені, щоб вирішити питання про спільний видубуток і постачання. Прем'єр-міністер України задоволений атмосферою взаєморозуміння, яка панувала на переговорах з керівником уряду і делеґацією Росії.

Пояснюючи становище України щодо атомової зброї, Л. Кучма зазначив, що Україна готова передати ядерні боєголовки Росії в обмін за паливо для атомових електростанцій. В цьому питанні сторони також виявили взаєморозуміння.

Тим часом прокомуністичні сили в Україні саботують виконання рішень Уряду і ведуть наполегливу пропаґанду за підписання статуту СНД і навіть за відновлення СССР та введення єдиного рубльового простору. Листи з такими вимогами надійшли до Президента України та до Верховної Ради з Дніпропетровського, Донецького, Луцька і Севастополя. З подібними закликами виступають і представники недавно відновленого комсомолу.

Науковець-журналіст обороняє Україну

Джерзі Сити, Н. Дж. — Впродовж минулих кількох днів на сторінках відомих американських щоденників появився цілий ряд статей з різнородними злобними закидами в сторону України, її Уряду та народу, як єдиного заборола до осягнення світового роззброєння. Їм на відміну була стаття колюмніста „Вашінґтон Таймсу" Френка Ґеффні, мол., що представляє справу України з цілком іншого боку. Ґеффні є також директором Центру для політики безпеки.

Свою статтю розпочинає автор підкресленням того, що у спадку від президента Джорджа Буша новообраний президент Билл Клінтон дістане багато незакінчених справ, зокрема, в ділянці закордонної політики, де на першому пляні видніє нез'ясована чітко політика ЗСА щодо України. І тут автор підкреслює, що коли новий Уряд піде слідами попереднього, то з такої політики користь будуть мати тільки послідовники твердої лінії в Москві. Бо тепер Уряд президента Дж. Буша вживає дипломатичної, фінансової та політичної пресії на Київ, щоби Україна віддала Росії всі ракети далекого засягу з ядерними боєголовками, що їх успадкувала від розпаду колишнього СССР. Свій тиск ЗСА оправдують, на думку автора, досить непереконливими арґументами, як: це може спричинити нестабільність і зірвати договір Старт-1, що саме базується на заложенні, що Росія є єдиним спадкоємцем нуклеарної зброї колишнього СССР; бажання України затримати ядерну зброю може причинитися до набуття такої зброї іншими країнами; „шовінізм" України щодо ядерної зброї може стати претекстом для російських твердолінійників спрямовувати політику Кремля на більш мілітарні рейки.

Автор ставить питання чи ці непереконливі арґументи є достатніми для того, щоби вживати аж таку пресію та у багатьох випадках недвозначне шантажування і застрашування. Відтак автор дозволяє собі на висловлення своїх власних думок, які називає „єретичними", бо зовсім протилежні до політики Уряду ЗСА. Найперше він уважає, що новий Уряд повинен добре прослідити ситуацію поки буде продовжувати їм залишений напрямок.

Ф. Ґаффні обґрунтовує свій погляд тим, що Україна є одною із найважливіших країн в Европі з багатим сільськогосподарським потенціялом та освіченим і працьовитим населенням, що в майбутньому може зробити Україну головним „грачем" без ядерної зброї. Автор продовжує, що на дивовижу політика ЗСА щодо України зовсім не змінилася ще від часу як Україна була під пануванням Москви. Цю політику можна найкраще схарактеризувати славнозвісною промовою президента Дж. Буша в Києві у липні 1991 року, що її світ назвав безславною промовою „Чікен Кієв". Тоді Буш квестіював розсудливість українців, які прагнули незалежности від Москви та з притиском напоминав Україну відректися своїх національних стремлінь і залишитись частиною СССР. Після 92-відсоткового референдуму Уряд Дж. Буша з єхидністю ніби мститься зі справами України зволікає, а коли й говорить про Україну, то тільки тоді, коли треба задобрити Кремль.

Дж. Ґеффні твердить, що, подобається це Вашинґтонові чи ні, Україна має серйозні та оправдані причини коли йдеться про її настанову до Росії. Тому він уважає, що прийшов час перевірити політику ЗСА щодо України. А новий Уряд повинен призадуматись серйозно над цією справою, бо мілітаризм зростає в Росії без уваги на те, чи має Україна ядерну зброю, чи ні.

АСОЦІЯЦІЯ ДИРЕКТОРІВ

Львів (УНІАР). — 17 гімназій західньої частини України створили Асоціяцію Директорів Гімназій для координації цих навчальних установ. Асоціяція ставить за мету створення навчальних програм і статутів, визначення критеріїв професійної діяльности викладачів та налагодження матеріяльної бази гімназій. Запляновано видання посібників, установлення зв'язків з аналогічними асоціяціями країн Европи, проведення з'їздів, семінарів і нарад.

РОСІЯ ҐАРАНТУЄ БЕЗПЕКУ ДЛЯ УКРАЇНИ

Москва. — Тут у п'ятницю, 15-го січня, мали зустріч президенти Росії і України, під час якої Боріс Єльцин пообіцяв Леонідові Кравчукові гарантії безпеки, якщо парлямент України ратифікує перший з договорів щодо зменшення стратегічних озброєнь і приєднається до договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Зі свого боку Л. Кравчук заявив, що його республіка через 7 років стане неядерною державою і ліквідує 176 стратегічних ядерних ракет, котрі їй належать. Покищо український парлямент відклав ратифікацію договору Старт-1 на тій підставі, що ядерна зброя є найнадійнішим способом стримування озброєної до зубів Росії.

„Маю великий сумнів у тому, що гарантії Єльцина вдовольняють українців, — зауважив московський кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Стівен Ерланґер. — оскільки вони вважають саме Росію потенційним противником число 1". Поки Україна і Білорусь не ратифікують договір Старт-1, не може набрати чинности договір Старт-2, підписаний в Москві Дж. Бушем і Б. Єльцином, навіть якщо Сенат ЗСА і Верховна рада Росії його ратифікують.

Л. Кравчук все ж уважає, що гарантії Б. Єльцина якоюсь мірою посприяють, щоб ця справа зрушилася з мертвої точки в українському парляменті, а крім того хоче дістати 1.5 біл. дол. від Заходу на знищення свого ядерного арсеналу. Якусь надію Л. Кравчук покладає також на Вашінгтон, хоч його обіцянки надати американські грантії безпеки для України не ясні і пов'язані з умовою, згідно з якою Україна має спочатку стати неядерною державою, аж відтак вона дістане гарантії безпеки.

Інформаційні агентства повідомляють, що Л. Кравчук і Б. Єльцин мають намір підписати особливу угоду про порядок знищення українського ядерного арсеналу і демонтування ракетних станцій. Тим часом багато західніх воєнних експертів є певні, що відразу після розпаду Совєтського Союзу російські спеціялісти вивели з ладу всі ракетні станції в Україні.

Спільно шукають способів виходу з кризи

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 11-го січня, перший заступник голови Верховної Ради України Василь Дурдинець зустрівся з іноземними членами Консультативно-дорадчої Ради, яка існує вже кілька років при Верховній Раді України. В ній працюють відомі політичні й державні діячі, закордонні та українські науковці. Вони беруть участь у консультаціях під час праці над окремими важливими законопроєктами та над проєктом нової конституції України.

У зустрічі 11-го січня взяли участь: голова Ради Богдан Гаврилишин, член ради директорів Канадського Сітібанку, Марк Лелоні колишній міністер енерґетики Канади, відомий фінансист Джордж Сорос; член Палати лордів Великобританії, професор Гарвардського університету баронеса Шерлі Вілліямс. Розмовляли про конституцію України, поліпшення законодавства, більш чітке розмежування влади між Верховною Радою, Президентом та Урядом, та про розвиток молодої української держави.

Тенісисти України добились чвертьфіналів

Мельбурн (О. Бучацький). — В неділю, 3-го січня 1993 року в столиці Західньої Австралії Перті відбулися для України історичні змагання в тенісі, бо вперше в історії Австралії і України, на австралійському материку виступала репрезентація України в тій ділянці спорту.

Україна брала участь в міжнародному турнірі, влаштованому в Австралії за Чашу Гопмана, в якому також взяло участь ще 11 інших країн. Геррі Гопман був одним з найбільше відомих у світі знавців тенісу, як гравець, а особливо тренер. Він недавно помер. Завдяки його особливому знанні тенісу, три декади Австралія була передовою тенісовою нацією світу. В честь Г. Гопман влаштовується тепер такі турніри державних збірних, в яких грає одна жінка і один чоловік.

В цьогорічному турнірі, в якому вперше взяла участь і Україна, її репрезентувало двоє київлян — сестра і брат Наталія і Андрій Медведеві. Обоє вже відомі на високому рівні тенісисти. Особливо Андрій, 18-річний юнак, який за останній рік завдяки перемогам над цілим рядом найкращих тенісистів в світі, тепер находиться на 23-му місці в світі. Його сетра не стоїть дуже позаду.

В першій зустрічі турніру Україна несподівано перемогла Австрію вислідом 2—1. Наталія програла до Віснер (1—6, 4—6), Андрій впевнено переміг також світової кляси австрійця Мустера (6—4, 7—6). У повдвійній грі пара українців перемогла австрійців (7—5, 3—6, 6—2) і Україна дійшла до чвертьфіналів турніру.

На жаль в змаганнях проти Німеччини „встоятись не було сили"і вислід Німеччина — Україна 2:1.

Фенноменальна Штефі Ґраф перемогла Наталію Медведів (6:2, 6:1), але знову Андрій вирівняв рахунок перемогою над б. переможцем у Вімблєдоні Міхаелем Штіхом — 7—5, 7—5. У подвійній грі Німеччина перемогла Україну (7—5, 6—3), що задецидувало про програну України.

Слід підкреслити, що змагання відбувалися в прекрасному модерному стадіоні (критому) в Перті, при участі 8,500 глядачів, які етузіястично реаґували на гру. Між ними було кількасот українців.

БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філядельфії, влаштовує баль інженерів, який відбудеться у суботу, 30-го січня, у великій балевій залі готелю „Atop The Bellevue", Брод і Волнат вулиці у Філядельфії. В програмі: о год. 6-ій вечора — коктейл, о 7-ій — банкет, о 9-ій — баль. Гратиме оркестра „Темпо". Інформації можна одержати від інж. Степана Романка, 651 Green Briar Rd., Elkins Park, Pa. 19117; тел. (215) 884-4008.

Журнал помістив „Розповідь про дві країни"

Джерзі Сити, Н. Дж. — Під таким заголовком появилася інформаційна стаття про Україну пера двох американських кореспондентів Стівена Малвія і Джулі Корвін із Києва, що поміщена у тижневику „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 18-го січня 1993 року. Як постійно тепер, темою статті є справа ратифікації Україною угоди Старт-2 між ЗСА і Росією. Хоча на цю тему вже багато писано, і то з не дуже корисним для України насвітленням, тим разом автори прихильно характеризують намагання Леоніда Кучми, теперішнього прем'єр-міністра України, який усіми силами старається запровадити кращий порядок в Україні, а рівночасно добитись певних удогіднень та допомоги Заходу в заміну за ратифікацію угоди.

Американські журналісти стверджують, що коли Росія старається тепер сповільнити економічні реформи, Україна їх приспішує, даючи більшу свободу торгівлі та цін, але сповільнюючи рівночасно остаточне рішення у справі ратифікації, чекаючи на пропозиції фінансової допомоги для України зі Заходу. В розмовах з різними українцями, американські журналісти цитують їхній подив для відваги Л. Кучми та його старань поправити економічний стан України та дістати допомогу у грошах зі Заходу, як також вичистити Україну із найгіршої корупції та дефіциту, який постав за часів прем'єр-міністра Вітольда Фокіна. Хоча Росія і Україна різняться у підходах до економічних реформ та роззброєння, на думку американських журналістів Росія та Україна таки є залежні від себе, зокрема тому, що майже все пальне та ґаз для України приходить від сусідів, а рівночасно Росія є здана на ринок збуту в Україні. Політичні непорозуміння між тими двома сусідами довели тепер до сильного браку тих найконечніших дібр в Україні. Але історичні та географічні пов'язання тих двох країн вказують на те, що ні одна, ні друга не може сама станути на ноги без помочі другої.

У СВІТІ

В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ України, поблизу селища Клесова, геологи виявили великі поклади бурштину. За своєю кольоровою гамою і вмістом мікроелементів, на думку спеціялістів, український бурштин відповідає найвищим світовим стандартам і не поступається перед знаменитим прибалтійським. Спочатку передбачається видобувати його до 2.5 тонни річно.

В ЧЕТВЕР, 14-ГО СІЧНЯ, в Брюсселі почалися переговори між представниками Спільного ринку і Японії в питаннях торгівлі. Під час першої зустрічі мова йшла про вільну конкуренцію, ролю держави в розвитку промисловости і проблеми міжнародної торгівлі. Відомо, що дефіцит торговельного бюджету Европейської спільноти дедалі збільшується і в 1992 році він становив 30 біл. дол., більше половини яких припадає на долю імпорту японських автомобілів, комп'ютерів, електроніки, телекомунікаційного устаткування. Европейська спільнота плянує зменшити дефіцит за рахунок співробітництва з Японією в промисловості і включення японських інвестицій в економіку европейських країн.

НОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ німецької правлячої коаліції, який дозволив би бундесверові брати участь у збройних акціях міжнародної спільноти, відкинула найбільша опозиційна партія Німччини — СДПН. Це рішення соціял-демократів може недобре вплинути на давні пляни канцлера Гельмута Коля внести в німецьку конституцію поправки, які, на його думку, „дозволили б Німеччині відогравати більш активну ролю в житті міжнародної спільноти". Без підтримки соціял-демократів проєкт Г. Коля не дістане потрібних для прийняття поправок дві третини голосів.

ПОЛІТИЧНИЙ СЕКРЕТАР Соціялістичної партії Італії Беттіно Краксі зрезиґнував зі свого становища у зв'язку зі звинуваченнями у хабарництві. Мілянська прокуратура передала в розпорядження парляменту документи, які засвідчують вину Б. Краксі. Його резиґнація, як передбачають спостерігачі, приведе до радикальних змін у внутрішній політиці Італії. Партія соціялістів опиниться у глибокій кризі, неминуче розпадеться її спілка з християнськими демократами, яка була основою урядових коаліцій в останні роки.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Франції Ролян Дюма відвідав з короткою візитою Словаччину. У Братиславі він мав зустріч з прем'єр-міністром Владіміром Мечіяром, головою парляменту Іваном Гашпаровичем і міністром закордонних справ Міляном Княжком. Метою діялогу було сприяти входженню Словаччини в міжнародну спільноту. Р. Дюма підкреслив, що Франція готова допомогти Словаччині в теперішній складний період становлення її державности не тільки в економічних і фінансових питаннях, але також в усіх суспільних ділянках.

ЛІДЕР ІСЛЯМСЬКОГО фронту порятунку Альжиру Рабаг Кебір, який тепер переховується в Савдійській Арабії, виступив з погрозами на адресу властей країни. В інтерв'ю для бейрутської газети „Аль-Гаят" він заявив, що уряд Альжиру „без найменших підстав розгорнув кампанію репресій" щодо місцевих фундаменталістських угрупувань. Якщо переслідування будуть продовжуватися, „ми змушені відповісти на них джігадом — священною війною мусулман", — сказав Р. Кабір.

В БІЛОРУСІ ПОЧАВ діяти проєкт „Керівники шкіл наступного покоління", спонсором якого є відомий американський бизнесмен Джордж Сорос. Протягом тижня професори з катедри освіти Колюмбійського університету ЗСА проведуть семінар керівників шкіл і органів освіти республіки. Ще три такі ж семінари відбудуться протягом року. Їх очолять вчені з найбільших університетів ЗСА, Канади і Західньої Европи з метою підтримки в Білорусі демократичних процесів і реформ в ділянці освіти, науки і культури.

ЛІТАКИ АЛЬЯНТІВ АТАКУЮТЬ ІРАК

Вашінгтон. — Не зважаючи на підготову до інавгурації у столиці країни і відхід дотеперішнього президента Джорджа Буша американські та альянтські літаки заатакували Ірак, а з кораблів американські війська вистрілили 40 ракет на військові споруди біля Багдаду.

Речник Президента Марлин Фицвотер на пресовій конференції заявив, що заатаковано великий індустріяльний комплекс вісім миль на південь від Багдаду тому, що там виробляють контрольовані комп'ютерами споруди для нуклеарної зброї. Припускають, що одна з американських ракет вцілила у готель Аль Рашід, де звичайно перебувають чужинецькі гості, а тепер по більшості чужинецькі журналісти, при тому поранено одного німецького кореспондента. Скільки в загальному було жертв у людях та скільки виконано із завдань знищення засобів нуклеарної зброї Іраку — покищо невідомо. Агентство Ассошієйтед Пресс інформує, що вбито ракетами три особи, а понад 30 є поранених, але точних даних немає.

М. Фицвотер заявив, що остання атака на Ірак була згідно з рішенням Організації Об'єднаних Націй, щоб Ірак ніколи не мав можливості виробляти зброю для нуклеарного, хемічного чи біологічного знищення.

Билл Клінтон, який вже цього тижня перебере обов'язки президента і вже прибув до Вашінгтону, заявив, що він підтримує останні рішення Дж. Буша щодо атаки на Ірак тому, що Саддам Гуссейн надто провокативно заховується відносно західніх держав.

Політичні аналітики уважають, що С. Гуссейн вибрав зумисне саме час інавгурації нового президента в ЗСА на свої провокативні акції, щоб доказати, що його спільники не залишать Ірак самітно і що на довшу мету це допоможе йому змінити санкції західніх держав, у наслідок яких економіка Іраку майже всеціло заламалася.

Російські парляментаристи є проти договору Старт-2

Москва. — В четвер, 14-го січня, в російському парляменті почалися консультації законодавців з воєнними експертами щодо договору Старт-2, підписаному президентом Джорджем Бушем і Борісом Єльциним 2-го січня ц. р. Згідно з цим договором обидві країни зменшать свої ядерні арсенали майже на третину.

З різким осудом виступив перед парляментаристами генерал армії Юрій Колосків. Прийняті сторонами зобов'язання він потрактував як такі, що надають перевагу для американців і завдають шкоди державним інтересам Росії, зменшують її обороноздатність. Отже, правдива ситуація така, що Сенат ЗСА вже найближчим часом ратифікує договір, а в російському парляменті ще ніхто не знає, коли почнеться докладне обговорення статтей договору.

Представники парляментарної фракції „Єдінство", наставленої до Єльцина опозиційно, заявили, що виступлять проти ратифікації договору.

В АМЕРИЦІ

ЩОДЕННА АМЕРИКАНСЬКА преса та телевізія минулої п'ятниці були дуже врадувані тим, що могли подати на сторінках преси важливу вістку про сукню дружини новообраного президента Билла Клінтона, Гіллларі, в якій вона виступить на інавґураційному балю. Щобільше, нюйоркчани стали гордитися тим, що проєктувальницею сукні майбутньої Першої лейді є Сарра Филлипс, жителька Ню Йорку та випускниця Проєктувальної школи Парсона. Виявляється, що балева сукня Гіллларі Клінтон буде вузько-обтислого стилю з фіолетової коронки з рясною спідницею синьо-фіялкового кольору.

У ВАШІНҐТОНІ МИНУЛОГО тижня суддя Чарлз Річі, до якого звернулися конгресові адвокати у справі зарядження у Білому Домі знищити телефонічні записи та комп'ютерські стрічки, обурився, довідавшись, що його розпорядження цього не робити Білий Дім не взяв під увагу. Зацікавився суддя не тільки тому, що його розпорядження знехтовано, але ще й тому, що запропоновані до знищення записки на думку конгесових працівників можуть бути причетними до дальших розслідів Ірано-контра афери.

ВИЯСНЮЮЧИ СВОЇ РІШЕННЯ про продовжування політики Уряду президента Джорджа Буша щодо гаїтських втікачів, новообраний президент Билл Клінтон сказав, що побоюється масового переселення з Гаїті до ЗСА і саме тому мусить покищо відкласти свою передвиборчу обіцянку про кращі еміґраційні можливості для цих людей. На думку політичних обсерваторів, саме Б. Клінтон був тим, який багато причинився до масового виходу гаїтян, бо у своїх передвиборчих обіцянках говорив, що, ставши президентом, дасть притулок втікачам з Гаїті до часу поки не відновиться законний демократичний уряд в їхній країні. Оборонці гаїтських втікачів не є надто вдоволені з такого обороту справи та почуваються майже зрадженими. Інші призадумуються над тим, що не перебравши навіть ще керми держави, новообраний президент вже відставив на дальші пляни свої передвиборчі обіцянки.

У ЧЕТВЕР, 14-ГО СІЧНЯ, найбільша профспілка вчителів в країні звернулася публічно до федеральних, стейтових і місцевих урядів зі закликом спільно поборювати зростаючі насильницькі злочини у школах ЗСА. Вони покликались на статистичні зіставлення Департаменту юстиції з 1991 року, що кожного дня 100,000 з усіх 45 міл. учнів у школах країни приносять зі собою вогнепальну зброю. Кітс Ґайґер, президент Крайової асоціації освіти, звернувся до новообраного президента Билла Клінтона та його Уряду, щоби гостріше вводили в життя існуючі закони про ношення зброї на шкільних посілостях.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302

Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці $12.00

Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00

Чеки і money orders виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Новий Президент Америки

З днем 20-го січня 1993 року, після заприсяження на Біблію згідно з традицією, Билл Клінтон стає 42-им з черги президентом З'єднаних Стейтів. Мало кому поза маленьким стейтом Аркенсо відомий, розмірно ще молодий, бо 46-літній губернатор названого стейту, всупереч усім сподіванням, переміг у виборах 3-го листопада минулого року, президента Джорджа Буша. Це було своєрідне політичне чудо, бо переміг кандидат з найменшою підготовою до становища голови американської великодержави, переміг суперника, який з усіх попередніх 40 президентів мав найбільшу підготову, займав найвидатніші пости в державному апараті і мав найбільший досвід. Віцепрезидент Дан Квейл, приєднавшись до ґратуляцій Буша Клінтонові з приводу виборчої перемоги Клінтона, підкреслив, що Клінтон проявив у передвиборчій кампанії надзвичайну енерґію і хист і — якщо проявить ті прикмети, як мешканець Білого Дому, то буде добрим президентом.

Важко в характеристиці Билла Клінтона та в міркуваннях на тему нового Президента — вийти поза межі відомих нам загальникових думок. Бо вся кар'єра Клінтона проходила тільки у межах того малого стейту Аркенсо. Те саме стосується членів його Уряду, що їх призначив Клінтон. У газетах з 27-го грудня минулого року появилися маленькі світлини 24-ох осіб, мужчин і жінок, носіїв найвищих становищ у новій державній верхівці Америки. Під кожною світлиною — два-три короткі речення — інформація про дану особу. Найзагальніші завваги про те, хто чим був, але нічого про становище даного діяча чи діячки до ресорту, який очолюватиме. Наприклад, Воррен Крістофер, новий державний секретар, себто міністер закордонних справ: „Голова адвокатської канцелярії О'Мельвені і Маєрс, довірений дорадник Клінтона, шанований радше за адміністраційний хист, як придумливість політичних концепцій. Крістофер, 67 літ, буде співпрацювати у гурті й класти більший натиск на прагматизм, як на ідеологію. Він буде більше полягати на своїх асистентів і їхній досвід, як це було за його попередника Джеймса Бейкера". У підборі членів Уряду Клінтон керувався головно особистим довір'ям до кандидатів та задовільненням різних расових і соціяльних груп.

У передвиборчій кампанії Клінтон заперечував, наче він ліберал. Він — баптист, був активним членом його баптистської парохії. Високу освіту здобув на правничому факультеті в Оксфорді в Англії та в Ейлському університеті. Щоб не піти до війська в часі В'єтнамської війни — виїхав був до Англії. Закидали йому, що звідтіля поїхав був до Москви і там брав участь у демонстрації проти В'єтнамської війни. Але висловився за збереження поважної збройної сили. Не маючи самостійного досвіду у міжнародній політиці — схвалював усі акти Джорджа Буша у переходовому часі, як ось місію до Сомалії, відношення до іракського диктатора Саддама Гуссейна чи супроти війни Сербії проти Боснії і Герцеґовини. Коли Боріс Єльцин забажав стрінутися з ним — Клінтон відповів, що це залежатиме від внутрішніх відносин в Америці.

Не можна пересуджувати й бавитися у пророка. Треба ставитися прихильно до нового Президента, бажати йому успіхів і дати йому змогу виказатися ділами.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Микола Бараболяк

СОМАЛІЯ, БОСНІЯ... ЛОС АНДЖЕЛЕС

Де Сомалія, де Сараєво, а де Лос Анджелес. Та чи назвете цей феномен племінною нетерпимістю і ривалізацією, національною або етнічною ворожістю, виходить на одне: деякі групи себе ненавидять до цієї міри, що готові на взаємне винищування. Марксове „пролетарі єднайтесь" утратило всякий сенс і вагу. В Сомалії це „пролетарі" під проводом племінних вожаків, „воєнних льордів", мордують і заморюють голодом бідноту другого племени. В Боснії серб мордує боснійця-мохаммеданина. Хоч приймаючи національні, а не конфесійні критерії, цей боснієць культурно й етнічно властиво земляк серба. Він говорить діялектом сербо-хорватської мови, його культурні цінності, поза релігійними, тотожні з сербськими. У Лос Анджелес чорні знищили частину міста на знак протесту проти рішення суду, де звільнено від вини білих поліцистів за побиття чорного; під тиском протестів чорних тих поліцистів будуть судити вдруге за злочин під іншою правною кваліфікацією (за порушення цивільних прав), хоч загально у світі прийнято, що судиться людину за вчинок, незалежно від його юридичної кваліфікації. Виринає там проблема зі судом над чорними, які стягнули з вантажного авта і важко побили того білого його водія; є побоювання нової нагальної реакції чорних мас, коли б засуджено цих чорних за побиття білого, коли досі не засуджені білі поліцисти. В Ню Йорку теж проблеми зі судовими казусами, на тлі етнічних суперечностей. Білий нехотячи переїхав автом чорну дитину, і це в їхніх очах „морд". Так кваліфікується теж випадок, де вбито гасида. Є загроза поважних розрухів на випадок засудження, чи незасудження, одного або другого. Тож не тільки в Сомалії кругова відповідальність на тлі здогадного покривдження члена відрубної племінної, релігійної, чи національної спільноти.

Виринають проблеми і тому, що ці розмаїті племінні, національні, та релігійні групи ні в Америці під гаслами „перетоплювання", ні деінде під кличами „інтернаціоналізму", не то що не єднаються, а що раз більше зрізничковуються, роз'єднуються, підкреслюючи свої ідентичності як найвагоміший фактор їхнього буття. Лідери Америки збираються лагодити конфлікти на цьому тлі по цілому світі, а не звертають належної уваги на те, що тут щораз яскравіше зарисовуються подібні проблеми на тлі групових ідентичностей. Передбачають, що у 2050 році населення ЗСА, корені якого у Південній Америці, творитиме більш як 50 відс. цілого населення; так воно множиться. Чорне теж не залишається дуже позаду. Вже нині Демократична партія підбирає кандидатів на політичні пости видимо керуючись не особистими вальорами кандидатів, а їх популярністю серед „меншин". І ще й чваняться тим.

Коли економічна інфраструктура цілого світу спирається на ґльобалізмі, в Европі зарисовується не тільки господарська, але й політична спільнота, довкруги у світі загострюється диференціяція. Під той процес підпадають не тільки вже виразно зарисовані національні спільноти, але й племінні, які ще не досягли рівня готовности до творчого державного буття. Вони буряться, виносять політичні вимоги звичайно наосліп під'юджувані нескрупулятними лідерами, як наприклад „воєнними льордами" у Сомалії. Проблема в тому, що лідери західних держав мають амбіції формувати на цих теренах політичні спільноти на зразок зрілих націй, коли ці народи т. зв. третього світу ще у стадії племінної організації. ЗСА умотались наприклад, у Сомалію, де ще льояльність народу до племінних ватажків, а населення недозріле до введення системи демократичного державного правління. Така ж ситуація в інших африканських державах, що постали на місце колоній. Коли там не заведено з конечности своєрідної автократії, як наприклад в Заїрі, там становище гірше як під колоніяльними режимами. А що вий-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Юрій Стефанівський
Львів

„Золотий Лев — 92"

Визначною подією культурного життя в Україні став фестиваль театрів-студій „Золотий Лев — 92", який 8-го — 12-го листопада проходив у Львові і зібрав творчу театральну молодь не лише з нашої батьківщини, але із інших країн. Напруженою — шістнадцять вистав за п'ять діб — і напрочуд цікавою та різноманітною — від духовного театру, що на межі релігії і мистецтва до відверто еротичного, де в якості головного виразового засобу використовується оголене людське тіло, була його програма.

Українські колективи підготували до показу широкий репертуарний спектр, у якому досить вдало врівноважились чисто національні твори із закордонними, сучасні — з клясикою. Серед авторів: — В. Шекспір, Л. Українка, О. Олесь, М. Гоголь, Ф. Достоєвський, П. Клодель, М. Хвильовий, В. Павел, В. Коляда, Ф. Воротняк.

Молодечий театр з Києва доволі професійно дав „Вія" Гоголя. Гарне враження залишили „Гамлет" Шекспіра у постановці тернопільчан і дві частини з трилогії „Злочин і кара" за Ф. Достоєвським, які показав Львівський театр ім. Л. Курбаса. Втішали актори раніше виключно російськомовного театру юного глядача з Одеси. Вистава „Місяць уповні" — сіяти час" (автор і режисер-постановник Ф. Воротняк), поставлена досить вишуканою українською мовою, задемонструвала розуміння акторами глибин національної культури, їх вміння знайти нові форми виразу змісту твору. Цікавим, хоч і не бездоганним, був спектакль „Лярго де Солято" В. Гавела у постановці Харківського театру „Березіль". Молоді актори Київського театру-студії „Коло" у виставі „Місячна пісня" за творами О. Олеся (режисер і педагог О. Кочнєв) майстерністю наразі не блищали, але залишили тверду надію, що невдовзі будемо мати цілу плеяду дуже талановитих і добре вишколених артистів.

Вистава Львівського духовного театру „Воскресіння" „Благовіщення Марії" П. Клоделя була надзвичайно сильною. І хоч усі у ній актори виглядали дуже добре, заслужена артистка України Алла Федоришин зіграла надзвичайно складну ролю Віолени просто блискуче. То був незнаний нам театр, зовсім відмінний від звиклого, постсовєтського. Запам'ятався також спектакль, якого спочатку не було занесено до програми фестивалю — моновистава „Фрески" за поезією Наталі Давидовської у постановці відомої української акторки, народної артистки України Лариси Кадирової. Це висока, але загальнозрозуміла філософія, коли осмислюються категорії добра і зла, життя і смерти, матері і дітей — всього, що складає сенс життя, стверджує неминучість перемоги правди над кривдою, утверджує справедливість, дає віру в майбутнє.

По-справжньому цікаві вистави подали на суд глядачів і поважного жюрі гості. Актори театру-студії „Арт" з Мінська (Білорусь) у спектаклі „Каляровий" виступали практично голими, але такими, як не дивно, не видавалися. Режисер і драматург В. Барковський у малослов'ї вистави, використовуючи, як засіб, оголене тіло людини зумів розкрити її духовну суть.

Вистава-монолог „Ті, що вирушили у подорож" (Мец—Бретгольт—театр, Берлін), що залишила незабутні враження, одночасно і сповідь, і концерт. Вона прекрасна своєю недомовленістю, бо примушує глядача самого відповісти на запитання, що виникли, будить уяву та емоції. Виконавці, а їх двоє, Ута Лютц та Християн Бертгольд, вихідці із Данії, протягом години на сцені показують долю мандрівних музик і через неї — долю цілого жидівського народу. Основні дії відбуваються на старому захаращеному горищі, куди після довгих пошуків нічлігу потрапляють мандрівні артисти. Засоби розкриття теми геніяльно прості — музика (актори відмінно володіють скрипкою, акордеоном, контрабасом), голос і інтонація, делікатна міміка, вираз очей.

На перегляд спектаклю драматичного театру з литовського міста Паневежис що його підготовив режисер С. Варнас, за відомим романом Ф. Кафки „Процес" не зміг попасти навіть член жюрі Ф. Стригун — настільки переповнена була глядацька заля. Театр з невеличкого містечка Паневежиса, в якому працює актор світової слави Донатас Баніоніс, є провідним не лише у Литві, і в черговий раз це було задемонстровано у Львові. Висока кляса виконання якось непомітно знівелювала мовний бар'єр. Сприяло цьому і те, що „Процес" — річ надзвичайно потужна і особливо цінна для нас, нищених та недонищених фашистськими та московсько-большевицькими недолюдками галичан. Голов на тема твору — суспільно-судова система вбиває невинного героя — викликає в

(Закінчення на стор. 8)

Юрій Р. Рибак

ЗМІНИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЕКОНОМІЦІ

Від років американська публіка звикла прислухуватись до політиків, які говорили про це, що вона хотіла почути. А багато дискутовано над цим, що проблемами у державі є марнотравство уряду, жадоба лінивих бідаків, закордонна конкуренція, а в заключенні виходило, що ганити треба когось іншого, а ніколи політика... Та терпець спокійних американців добіг до кінця, бо викликав реакцію на пусті слова і стереотипні фрази. Виринула вимога змінити стан сьогоднішнього дня, а у парі з тим забезпечити світле майбутнє. Це зусилля дало свої овочі, бо економічний аспект буття став вирішним фактором у виборах на нового президента держави та серйозним викликом чину, а не обіцянки.

І саме у тому дискусійному часі появилась книжка п. з. „Thinking For Living — Work, Skills and the Future of the American Economy" (Basic Books') 283 p., 1992 („Міркування про засоби існування — праця, майстерність і майбутність американської економіки"). Авторами є Рей Маршалл, професор Тексаського університету, колишній секретар праці в уряді президента Картера, і Марк Такер — президент Крайового центру освіти і економіки.

Тому, що немає достаточної змоги у стислому огляді розкрити всі подробиці цієї книжки зреасумуймо, що тут основні питання економіки переплітаються з пекучою ситуацією освіти і навчання у школах. Для ЗСА прикладом розв'язки цієї дилеми є Німеччина та Японія зі своєю випробуваною і життєздатною системою вишколювання кадрів фахових робітників. Автори стараються об'єктивно наводити минулі економічні події і на їхній канві змережувати кращий проспект майбутньости робітника з увагою на „вимоги розвитку майстерности („Skill") американської праці". І зміни потрібні, бо стан економіки і стандарт життя напевно обнижається, якщо не з'єднаються з агресивною політикою навчання, яка стелить дорогу до конструктивних реформ.

Матеріял у книжці подано приступно, хоча він часто повторяється у окремих відділах. Може це зроблено і доцільно, щоб читач міг з певністю відкрити двері до живого і творчого мислення. І так у центрі новоплянування знайшлась нова родина з фундаментальним соціо-економічним і виховним значенням для держави. У зв'язку з тим заіснує мережа нових громадських інституцій з провідниками, які будуть об'єднувати діяльність родини і громади водне. Завдання нових шкіл — це допомога вчителям та учням створити високий стандарт научного осягу. На місці давніх варстатів праці постають — нові, де робітник не є автоматом без душі, а навпаки, заохочений до мислення і використання своєї здібности, відчуває в праці пошану, свободу і відповідальність за власну ініціятиву.

Пляни авторів — це не мрійливі ідеї нової системи навчання у праці і школі — це продумані речі, які змінять структуру існуючої спільноти і створять з неї нову „спільноту навчання" („A Lerning Society"). Чи ці пляни здійсняться — суцільно чи частинно, чи може засплять блаженним сном — покаже час... В останніх роках велике число недорозвинених країн, з нижчими ставками робочої платні, як у індустрійних країнах, навчилися використати масову продукцію, яка повністю витиснула зі світового ринку товар „Made in USA". Це означає, що американці мусять залишити масову продукцію і масову освіту у користь якости! І якраз ця якість вирішила, що в Німеччині і Японії, незважаючи на програну війну і економічне знищення, населення нині має кращу освіту, вищі заробітки і добру охорону здоров'я.

Насувається питання чи ця книжка може мати вплив на адміністрацію нового президента ЗСА?.. Виглядає, що так, бо Билл Клінтон уважає, що накреслені у ній концепції — необхідні. Вони, бо, вияснюють чому не лише американські школи, але і теж багато більше інституцій прийдеться перебудувати, щоб осягнути ціль у піднесенні освіти, навчання і перенавчання на час тривання праці. На думку Клінтона, книжка вияснює чому саме завтрішнє держави залежить від фаховости американців, які конкурують у світі там, де „що можеш заробити залежить у значній мірі від цього, що можеш навчитись". І напрошується спостереження, що багато ідей у цій книжці покривається з поглядом, який репрезентує Роберт Райх — провідник економічних дорадників колишнього губернатора стейту Аркенсо.

Прочитавши книжку, можна завважити, що доволі уваги приcвячено змінам в освітній ділянці з проєктами і суґестіями для покращання і синхронізації зі загальними економічними потребами і вимогами. І тут відчувається, що людина виростає у героя, бо вирішним елементом стає „капіталізм людського ресурсу", важливий не тільки у виробництві, але теж і у шкільництві — головно у настанові школярів... На жаль, у книжці чомусь не згадується ясно саме тих одиниць, що ставляться пасивно до науки. Усі, бо, системи, методи, кваліфіковане учительство, будівлі, влаштовування не виховають нової, здорової ґенерації, коли вона не виявить співпраці і зацікавлення!... І тут пригадалась реакція учителя, коли розчарований настановою учня сказав: „Не хотіти, це ще гірше як не могти!"

Н. Н.

ДІЯЛЬНІСТЬ УІА

I

44-ті Загальні збори Українського Інституту Америки в Ню Йорку (УІА) відбулись у власних приміщеннях у п'ятницю, 13-го листопада 1992 року. Збори відкрив голова УІА мґр Володимир Баранецький, який привітав присутніх, попросив їх вшанувати пам'ять померлих в цьому році членів хвилиною мовчанки та передав дальше ведення зборами інж. Володимирові Назаревичеві.

Звіт із попередніх Загальних зборів відчитала інж. Марія Гончаренко, секретар УІА, і його прийнято одноголосно. Вона теж протоколувала перебіг цих зборів.

В. Баранецький дав загальний звіт з діяльности Інституту. Він підкреслив, що у звітовому році УІА продовжував активно свою традиційну працю і завдання в культивуванні українських культурних надбань і вартостей та ширенні їх серед американських співгромадян і чужинців. Зокрема найбільше уваги і труду присвячено акціями пов'язаних з історичними подіями в Україні. І так, представники Інституту ввійшли у склад малої делеґації американсько-українських організацій, яка у ряді зустрічей у Білому Домі старалась викласти рацію унезалежнення наставлення американських урядових чинників до України і повного відділення його від політики, яку Америка традиційно вела супроти Росії і Совєтського Союзу. Саме на одній із цих зустрічей, 27-го листопада 1991 року, яка відбилась голосним відгомоном по цілій Україні, президент Дж. Буш у переконанні, що референдум за самостійність України 1-го грудня пройде успішно, заявив, що вишле негайно теплий привіт до Уряду України і зразу почне формальне встановлення дипломатичних зв'язків. Ряд подій та зустрічей слідували пропам'ятний референдум 1-го грудня 1991 року. 5-го грудня УІА зорганізував святкування незалежности України, в якій взяли участь та виголосили привіти амбасадори України, Польщі, Мадярщини, Литви, Латвії, Естонії, президент Американсько-Жидівського Комітету та багато реперезентантів від різних організацій, польських, словацьких та інж. Ірина Куровицька і бл. п. Ліда Савойка причинились головно до такої імпресивної репрезентації закордонних дипломатів.

У січні представники Інституту взяли участь в нарадах Руху та з'їзді східньої діяспори в Києві, а мала делеґація зустрілась тоді з Президентом Л. Кравчуком і головою Верховної Ради І. Плющем. Згодом УІА зорганізував у своїх приміщеннях зустріч-полуденок представників українських організацій з амбасадором ЗСА до України Романом Попадюком і його родиною.

У підготові візити Президента Кравчука до Америки представники УІА знову взяли участь в зустрічі американсько-української делеґації в Білому Домі, а потім, 6-го і7-го травня, в церемонії підпису Президентами Бушем і Кравчуком договорів між ЗСА і Україною та в бенкеті в Стейтовому депортаменті в честь Президента Кравчука. 1-го травня УІА мав нагоду і честь гостити у своєму домі на короткій, але змістовній і інформативній візиті Президента Кравчука та декількох міністрів і депутатів до Верховної Ради між іншими віцепрем'єра Олега Слепічева, міністра закордонних справ Анатолія Зленка, економічного радника Олександра Еміліянова, президента Національного Банку Вадима Гетьмана, голову Комісії Закордонних Справ Дмитра Павличка, співголову Руху Михайла Гориня, амбасадора Віктора Батюка й інших.

За ініціятивою Д. Павличка на цій зустрічі порушено справу приміщення Української Місії до ООН в УІА. В. Баранецький поінформував присутніх, що з уповноваження загальних зборів членів дирекція УІА перевірила правні можливості передання до вжитку Місії третій поверх дому, а як зайде потреба, то розглянути також можливість вжитку додаткових кімнат. Тут додав звітодавець, що з того часу УІА, у відповідь на допит виготовлений за порадою правного дорадника адвоката Богдана Шандора, одержав листа від податкового уряду міста Ню Йорку, в якому сказано, що та частина будинку, яку буде вживати Місія, буде підлягати реальностевим податкам. Це тому, що Місія не є в категорії харитативних, культуральних чи едукаційних установ, які є звільнені від податку за статутом 501 с 3, таким як це має УІА. Беручи до уваги офіційну оцінку вартости дому, цей податок тепер виносив би коло 60,000.00 дол. УІА тепер проводить відновлення дому і плянує усучаснити вінду, інсталюючи комп'ютерські контролі на те, щоб могти звернутись до Стейтового департаменту по апробату для приміщення Місії.

По від'їзді Президента Кравчука відбуто ще дві візити в Білому Домі. Першу щоб почути, як високо оцінював американський Уряд успіх візити Президента Кравчука і другу для участі в церемонії заприсяження Р. Попадюка на пост амбасадора з участю Президента Буша.

Багато членів Інституту взяли участь в серпні у святкуваннях 1-ої річниці незалежности і у Всесвітньому Форумі Українців в Києві, а у Львові на перепохованні тіла св. п. Патріярха Йосифа Сліпого і на відкритті пам'ятника Тараса Шевченка. Відсутність багатьох членів управи спричинила потребу пересунення традиційного бенкету „Українця Року" на наступний рік. З рамени УІА Йосиф Лисогір зайнявся спровадженням родин двох полковників української армії, яких Департамент оборони взяв на однорічний тренінґ в летунських академіях. УІА також був співспонсором із Центром студій президенства циклу доповідей в жовтні минулого року, що завершились бенкетом в честь амбасадора Попадюка. Ще відбуто ряд осібних зустрічей з М. Горинем, віцепрем'єром В. Лановим, В. Сивульським і М. Терпилом, заступниками предсідника Національного Банку, О. Проживальським — міністром транспорту, А. Зленком, амбасадором Р. Лубківським, співголовою Руху І. Драчем і ін.

Продовження буде.

ПРОТОКОЛ
НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ
СОЮЗІВКА
18-21 травня 1992

4.

Звіт головної радної Теклі Мороз

Рік 1991 започаткував одну з найбільших історичних подій для нашого народу, який довгими століттями страждав під чужим пануванням і дочекався НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

У тому ж самому році, канадські українці відмічують 100-ліття поселення українців у Канаді. Тепер, налбижаємося до 100-літнього ювілею нашої заслуженої забезпеченевої і і Братської-допомогової установи на еміґрації УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, який від самих початків свого існування служить укр. громадам, а зокрема своїм членам та по своїх спроможностях допомагає нашому народові на Рідних Землях.

Союзова преса розповсюджує світові і громадські події, а зокрема про події на Україні, які для наших читачів є дуже цікаві.

Доцінюючі діяльність нашої установи, насуваються мені ті самі думки що й у попередніх роках: а що дальше робити, щоб збільшити союзове членство і заступити порожні місця, тих заслужених членів, які відійшли у вічність.

Моя союзова діяльність:

Брала участь у нарадах членів головного уряду, що відбулись у травні на Союзівці і у засіданні членів Канадського Представництва, що відбулось у Торонті.

Як голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Монтреалі брала участь у загальних річних зборах місцевого Відділу КУК і у з'їзді голів Окр. Комітетів, що відбулись у вересні на Союзівці. Написала коротку історії про діяльність УНСоюзу в квебекській провінції та подала до літопису „Українці Квебеку". Репрезентувала УНС на різних місцевих імпрезах та часто служила порадою для Відділів і поодинокх членів, які зверталось до мене в різних справах. Завдяки добрій настанові наших секретарів Монтреальська Округа приєднала 44 членів і виконала призначену їй квоту на 88 відс. та зайняла 3-є місце між усіма союзовими округами і 1-ше місце у Канаді. До організаційних успіхів причинились усіх 6 Відділів, а саме: Олександра Дольницька — 434 Відділ — 14; Віра Баніт — 473 Відділ — 14; Текля Мороз — 465 — 12 плюс одну пенсійну грамоту, яка не є зачислена до Монтр. Округи; Микола Перейма — 448 Відділ — 2; проф. Микола Андрухів — 471 Відділ — 1 і Марія Сірська — 492 Відділ — 1.

Братська діяльність:

Під час організаційних нарад, що відбулись в Монтреалі, наділено почесною плякатою СОЮЗОВЦЯ РОКУ 1991, основоположника і довголітнього голову 434 Відділу та прес. реф. в Монтреальській Союзовій Окрузі і мгр-а Адольфа Гладиновича.

На передодні „Дня Батька" зорганізувала 2-денну прогулку на Союзівку, з якої учасники були дуже вдоволені: за дуже добру обслугу та багату і цінну концертову програму. В імені всіх учасників прогулки складаю велику подяку адміністраторові Союзівки Іванові Флисові (молодшому) та його співпрацівникам за приємний побут на Союзівці.

За організаційні здобутки і добру співпрацю, складаю щиру подяку членам Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Монтреалі.

Звіт головного радного Евгена М. Іванціва

INTRODUCTION

The past year has been an historic year for the world and, particularly, for Ukrainians. For the first time in seventy-three years, Ukraine is independent. Unlike 1918, however, most of the nations of the world have recognized Ukraine's independence.

Just as the situation in Ukraine is changing rapidly, the role of the Ukrainian National Association is changing. The events of 1991 justify the need for the UNA and the work it has been doing the past 98 years. UNA, through its network of members, its financial resources, its newspapers, and its Washington office, played and continues to play in key role in U.S. acceptance of and assistance to Ukraine's independence.

At this critical junction, it is vital that UNA consider its proper future role in the United States, Canada and Ukraine. That role must include not only serving as a unifier of the Ukrainian diaspora but also the increase of members in both the United States and Canada and the organization of members in Ukraine.

As has been my practice over the years, I have divided my report into two sections. The first outlines my work in and for the UNA. The second focuses on recommendations and comments about our organization and its direction.

UNA ACTIVITIES

As in the past, I will not attempt to provide a chronology of all my activities but will offer an outline of the major focus of my work.

During the past year I have attended and actively participated in the annual meeting of the Supreme Assembly. I also attended the two meetings of the Baltimore-Washington-Richmond District; at the fall meeting, I represented the Executive Committee.

In addition to the representation activity to which I was assigned, I also worked on the following projects:

By-Laws Committee — Having been appointed by the Supreme President to the By-Laws Committee, I have reviewed our current By-Laws and have made recommendations which I feel will strengthen and streamline our organization.

UNA Fund for the Rebirth of Ukraine — Last year I submitted to our President a proposal for structuring the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine in a manner which would focus our assistance and leverage our finances. It is my understanding that the proposal is being implemented.

UNA Members — During the past year I signed up a number of new members, many for higher amounts of insurance. Working with Anya Dydyk-Petrenko and our Washington Branch Secretary Ostap Synjuk, we are planning to organize a campaign to sign new members into the UNA by use of the Washington mailing list.

Assistance at Soyuzivka — During my stay at Soyuzivka last summer, I assisted the Manager and his staff during the busy Labor Day Weekend, particularly with the necessarily last-minute plans for celebrating Ukraine's independence.

National Fraternal Congress — During the past year I have been working with the National Fraternal Congress (NFC) on a number of projects. I served as a Marshall at the NFC convention in Washington and spoke at the Maryland Fraternal Congress convention.

COMMENTS AND RECOMMENDATIONS

I extend my congratulations to the Supreme Executive Committee for continuing to improve the operation of our organization and to better meet the needs of our membership. There are, however, areas which I feel still need to be addressed, many of which I have raised in the past:

Soyuzivka: During the past few years, our membership has seen major improvements at Soyuzivka due to the capable management of John Flis, Jr. and the capital investment made by the UNA. We still need, however, to generate a long-term development plan if we are to effectively use that very important assest of the UNA.

Scholarships: For many young people, their first direct dealing with the UNA is an application for a scholarship. We must continue to increase our scholarship fund. For years I have been proposing that some of the scholarship funds be directed toward the interests and needs of UNA by providing full scholarships to those students willing to work for the UNA after completion of their college education. We have had difficulty over the years in finding individuals to work in our Home Office, on our newspapers, at Soyuzivka, and, most recently, in our Washington office. An annual full scholarship aimed at students studying business administration, journalism, hotel management, or political science would provide us with a pool of talent for the future.

In my last annual report I wrote that "we should probably be thinking about providing some limited scholarships to students in Ukraine wishing to study in the United States or Canada." This has now become a reality; there are already students from Ukraine studying in the United States. Some of these students have turned to the UNA for financial assistance. I strongly recommend that we provide some assistance but develop an organized program with requirements similar to those we have for our members. This program, however, should not in any way interfere with the scholarship program we now offer our members.

The Ukrainian Weekly: The events of 1991 demonstrate the importance of The Ukrainian Weekly. The Executive Committee must be commended for procuring the necessary equipment to allow The Weekly to publish up to 24 pages. We must now increase the circulation of The Weekly, a "fraternal benefit" of UNA membership, thereby reaching out to more potential members. In the past I worked on increasing The Weekly's circulation and have discussed new approaches with its editor, Roma Hadzewycz.

UNA Radio Program: When UNA was established 98 years ago, the primary forms of communications were letters and newspapers. Today, the telephone and television have taken on that role. As time and technology change, we all must adjust. While the role of Svoboda and The Ukrainian Weekly will not change dramatically in the near future, the UNA should consider supplementing them with a weekly radio program throughout the United States and Canada. The program, centrally produced, could be distributed to our branches and district committees throughout North America. Such a radio program would offer a "fraternal benefit" to our members, would inform non-members about the UNA, and would provide information about events in our community to both Ukrainian and non-Ukrainian listeners. It could also serve as another tool in our membership drive.

Helm of Destiny: A number of years ago, the UNA funded and produced "Helm of Destiny," an outstanding film about the history of the UNA. It is time to release that film on videocassette as well as dub it into Ukrainian for use in Ukraine.

Library and Bookstore: The UNA is a major point of information about both Ukrainian-Americans and Ukraine. For that reason, we should consider using some space in our Home Office to establish a library suitable for research. At the same time, we should provide better space for our bookstore and consider promoting the mail-order business of books. A book-of-the-month type arrangement can be set up at virtually no cost and little effort. In addition to promoting knowledge about Ukraine, it could provide a fraternal benefit with members receiving a substantial discount on books. The revenue from the increased sales would pay any costs involved.

Kiev Office: In 1990, the UNA Supreme Assembly voted to establish an office in Kiev. Since January of 1991, we have had a correspondent in Ukraine on a permanent basis. It is time we move aggressively to establish a fuller presence in Ukraine with additional personnel and permanent facilities. Other organizations in and out of the Ukrainian-American community already have offices and people in Kiev. As the oldest and largest organization in the Ukrainian-American community, it is imperative that we maintain close ties to Ukraine.

Fraternals in other ethnic communities are already investigating the possibility of selling insurance in their native countries. UNA must not be left behind. It is time to begin the groundwork for expanding the insurance operations of UNA into Ukraine. With a potential market of 52 million people, it will not be long before insurance companies begin operations there. It would be unfortunate if UNA were not one of the companies, if not the first. While the promotion of insurance will not be possible until Ukraine develops a stable currency and reliable actuarial tables, we can begin promoting UNA throughout Ukraine. One method of doing this is the publication of our official newspaper, Svoboda, in Ukraine. Through the use of modern technology, Svoboda can be written and laid-out in Jersey City and simultaneously published in Jersey City and Kiev.

CONCLUSION

The past year clearly demonstrates the importance of and need for a strong Ukrainian National Association for both the Ukrainian-American community and Ukrainians in Ukraine. A strong UNA is the product of a large and active membership base. While UNA continues to play a major role within the greater Ukrainian-American community and continues to help our brethren in Ukraine, we must never forget our base which is our membership.

Звіт головної радної Роми Гадзевич

During my second year as a supreme advisor of the Ukrainian National Association, I was called upon to represent the UNA on two occasions.

In February, I participated in a meeting of the Metropolitan New York chapter of the Ukrainian Medical Association of North America during which Robert Cook, the UNA's director of insurance operations, spoke about the association's insurance products and services. My role at the meeting was to speak about the UNA's functions as leading institution within Ukrainian community life in the United States and Canada, especially during this time of national rebirth in Ukraine. I also introduced Mr. Cook to the audience.

On another occasion, in March, I was delegated by the supreme president to represent the UNA at a banquet of the Ukrainian Engineers Society of America held in honor of Ukraine's minister of education and the president of the Academy of Engineering Sciences of Ukraine, Dr. Petro Talanchuk.

In the fall of 1991 I was also present at the organizing meeting of the four district committees of the state of New Jersey, and I had the opportunity to briefly address the meeting participants. I spoke primarily about the work of the UNA's Kiev Bureau.

I continue to serve on the board of the Ukrainian Community Cultural Center, a group set up in Morris County, N.J., by young professionals who are interested in establishing a community center that would serve Ukrainian Americans' needs in that region. As a board member of the community center and as a UNA supreme advisor, I serve as an unofficial liaison between the two.

During the report period I also prepared my recommendations on new by-laws for the Ukrainian National Association. I am eager to get on with the all-important task that awaits the UNA By-Laws Committee created last year during the Supreme Assembly's annual meeting.

In conclusion I would like to add that the Svoboda Bookstore continues to be sorely in need of upgrading so that it can become an attractive walk-in facility for customers and visitors from Ukraine. As well, I believe the UNA continues to suffer from a lack of promotion of all facets of its activity, be it insurance, its publications or the Soyuzivka resort.

As regards organizing activity, I enrolled four new members into the UNA for total insurance coverage of $46,000.

Finally, I would like to add that I sincerely and strongly believe that it is time for the UNA to act more decisively and more boldly in implementing and supporting programs and projects aimed at helping Ukraine. Far too often, I feel, the UNA, instead of being in the forefront of assistance to Ukraine, is seen merely as the source of finances for diverse projects planned and conducted by other organizations. It is time for the UNA to take the lead and receive the recognition it deserves for all of its work. With that recognition will come a renewed interest in the UNA that should translate into a revival of the organization and an increase in membership.

Звіт головного радного Олександра Худолія

The highlight of the past year was, of course, Ukraine's regaining its independence. With this historic turning point in world history, the UNA can claim a good degree of credit serving as a vital two-way communication and information link between Ukraine and the rest of the world. The invaluable contributions of the Ukrainian Weekly and Svoboda staff should be highlighted in this period when the world has finally focused with a keen interest on Ukraine as a nation — in fact, THE nation whose decision not to join Gorbachev's conceived new "looser" version of a Soviet Union proved to be both the kiss of death for the Soviet Union as an entity and the needed seed for the subsequent rebirth of a group of truly independent new nations.

However, this is a fragile period in the development of Ukraine's economic, social and democratic infrastructure. Whether we will be able to continue celebrating our Independence Day for years to come will depend greatly on factors, assistance and influence from beyond Ukraine's borders. It is here that the UNA must continue and intensify its efforts to assist in the provision of humanitarian and technical assistance as well as political awareness concerning the importance of Ukraine's survival as a stabilizing factor in regional and world peace. This last factor cannot be overemphasized. The UNA Washington office has performed functions critical to presenting and maintaining the interests of Ukraine and Ukrainian-Americans to the political establishment. Unfortunately aside from the UNA's own offices and limited press resources, there are few information services that appear genuinely interested in presenting objective news stories on developments in Ukraine or who care to provide any kind of coverage when Ukrainian dignitaries visit the United Nations or Washington. Aside from CNN, C-Span and sporadic newspaper stories, there is a genuine need to address how we can be more effective in lobbying the American media to provide coverage of events related to Ukraine and its other neighboring nations in the same manner that appears to be currently reserved only for Russian events.

As an organization representing the freedom and peace loving interests of Ukrainians everywhere as well as continuing its nearly 100 year tradition of providing assistance to generations of Ukrainian-North Americans, the UNA must dedicate as much energy to insuring its own viability and rebirth so that it may continue to serve future generations in the next hundred years.

The following is a summary of my fulfillment of duties as Supreme Advisor and activities of related interest:

— Represented UNA main office at Fall '91 and Spring '92 Woonsocket Dictrict Meetings.

— As in previous years, participated in the UNA Scholarship Committee's allocation of monies to deserving recipients.

— Served as a judge for the annual UNA Children's Poster and Essay contest.

— Assisted in the UNA Woonsocket District's annual sponsorship of a bus trip to the Ukrainian Festival USA and Soyuzivka on UNA day.

— Participating in the planning of the Woonsocket District Centennial Committee.

— Represented the UNA and presented UNA donation at St. Michael's Ukrainian Orthodox Church's 50th Anniversary banquet.

— Helped provide media coverage for the Children of Chornobyl Relief Fund airlift — MRIA.

— Wrote letters and contacted media correcting misstatements and providing basic information regarding Ukrainians.

Звіт головної радної УНСоюзу Ані Дидик-Петренко

Більшість моєї праці зосередилася на опрацюванні, а відтак на запровадженні в життя літньої мистецької програми на Союзівці 1991 року. А з 1-го січня 1992 р. по сьогодні опрацьовую літню митецьку програму 1992 р.

Крім телефонних розмов та листування з виконавцями літком 1991 р. я приїжджала на Союзівку щодругий тиждень (у зв'язку з моєю працею в „Голосі Америки", де доводиться працювати по суботах неділях, я не могла доїжджати щовікенду), часто була конферансьє та полагоджувала справи на місці. Складаючи програму я намагалася включити в неї як клясичну так і естрадну музику, танцювальні групи та виконавців як з української діаспори так і з України. Іноді в останній хвилині зголошувалися співаки або музиканти з України, яким я не відмовляла в нагоді виступити на Союзівці і завжди знаходила їх місце в наших концертах. З нагоди свята Праці мав місце коронний номер нашого сезону — перший на Союзівці своєрідний рок-концерт під відкритим небом з участю вокально-інструментального гурту з Києва „Гроно" під керівництвом відомого композитора Тараса Петриненка. Зібрані з продажу свічок на цьому концерті гроші передано у Фонд Відродження України — УНС.

Цього року 22-го серпня Союзівка святкуватиме річницю незалежности України концертом до участі в якому запрошено Український Національний Хор (Філядельфія, Балтимор, Вашінгтон) під мистецьким керівництвом маєстра Михайла Длябоги.

При тій нагоді хочу скласти щиру подяку за допомогу і співпрацю таким особам: управителеві Союзівки Іванові Флисові, Шілі Загайкевич та Соні Семанишин, головному радному УНС Володимирові Квасові, редакторам „СВОБОДИ" і „THE UKRAINIAN WEEKLY" Зенонові Сниликові, Ромі Гадзевич, Марті Коломиєць та Галині Колессі; Марії Шепарович; директорові бюро УНС у Вашінгтоні головному радному ЄВГЕНОВІ ІВАНЕЦОВІ; МАРІЇ ЛІЩАК; та всім виконавцям, які своїми виступами збагатили наші мистецькі програми.

Крім моїх обов'язків на Союзівці, я взяла участь в бенкеті з нагоди Конвенції американських братських установ, яка відбулася у Вашінгтоні, та в річних зборах округи Балтимор-Вашінгтон. Також разом з секретарем 15 Відділу п. Остапом Зинюком працюю над розгорненням кампанії приєднання членів до УНС серед парафіян Свято-Андріївського Собору в Силвер Спринг, Мд.

Утримую тісний та постійний зв'язок з канцелярією УНС у Вашінгтону; допомагаю в чому лише потрібно — перекладаю, телефоную до сенаторів і конгресменів, підготовляю до висилки інформаційні листи, тощо.

Щодо моєї громадської праці: з уваги на розвиток подій на Україні до ЗСА приїждають різні законодавці, науковці, мистецькі групи. Відвідини часто включають Вашінгтон і виступи перед місцевою українською громадою. По-змозі намагаються в таких вечорах брати участь.

У ході відвідин Вашінгтону української урядової делеґації на чолі з тодішнім головою Верховної Ради Леонідом Кравчуком, служила перекладачем для міністра охорони здоров'я України — Юрія Спіженка.

Звіт головного радного Андрія Джули

During this year I was involved in planning the site for our 1994 Convention. At the request of the supreme president, Ulana Diachuk, I visited the hotels in the Pittsburgh area, got prices, quotes and initial proposals. Together with Ulana Diachuk we visited the area hotels and negotiated the deal with the Pittsburgh Hilton for the 1994 Convention. I carried out any project assigned to me by our president.

I also assisted in the work of local branches when called upon to do so by the secretaries in my district. Until the Convention I hope to continue working with the Home Office in planning the 1994 Convention.

Звіт головної радної Анни Ремік

At the outset of my report as secretary of Branch 238 in Boston, I would like to commend the officers and employees who work in our New Jersey office, for the accomplishments and numerous changes that have been made in many areas especially helpful to secretaries. The 1-800 number and direct mailing of dividend checks are examples of this.

I attended the observance of the 5th anniversary of the Chornobyl Nuclear Disaster on April 26. This was held outside on the large plaza of Boston City Hall. Senator John Kerry honored us by his presence and gave a very moving speech to the huge crowd. We then marched with flags and banners to the Boston Common where a symbolic tree planting took place. Chornobyl victims, Ukrainian-American and Boston Peace Children participated in planting the tree.

As requested by our president, I attended the summer meeting of the New England Fraternal Congress on June 8th which was held in White's Restaurant in Westport, Mass.

On June 9th, I attended the annual "Ukrainian Heroes" observance held on the grounds of Christ the King Church. In attendance were Ukrainian American Veterans from Boston. Awards to children of different organizations were made at this time.

During the week of June 16th, I attended the 17th Senior Citizens Conference at Soyuzivka. We were most fortunate to be addressed by President Ulana Diachuk and Mr. Robert Cook. At this conference I was once again elected to be the New England representative.

On June 30th, I attended the unveiling of a monument of Taras Shevchenko on the grounds of Christ the King Church.

At senior's week held at Glen Spey in September I extended greetings and good wishes from the UNA to the Ukrainian Fraternal Association at their banquet, as suggested by our president.

On November 2nd, I represented the UNA at the New England Fraternal Congress Annual Meeting at Water Edge Inn in Westbrook, Connecticut.

On November 24th, I attended the 50th Anniversary of St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Rhode Island. A banquet was held at the Pleasant Valley Country Club after the Divine Liturgy.

The New England regional meeting was held at Christ the King Church. We were fortunate to have our Vice President, Mr. Nestor Olesnycky address us. He enlightened the group on various important matters.

I had set a goal of signing up one member a month for the previous year. I fell one short of that target with thirteen.

Звіт головного радного Андрія Кейбіди

I deem it an honor and a privilege to have been elected to my third term as Supreme Advisor at the 32nd UNA Convention in Baltimore, Maryland, and take this opportunity to express my sincere appreciation and warm thanks to all the delegates for their trust and confidence in me. I am prepared to fulfill my obligations and duties as a representative of the entire membership and provide the initiative for future programs, expansion and growth of the UNA. I will attempt to furnish the incentive and spark to foster peace, harmony and unity amongst the membership as the emissary of the largest, oldest and strongest Ukrainian fraternal institution in the free world.

With new insurance programs now in place, all of us must provide strong leadership and exert greater efforts in enrolling new members into our organization. We must provide the necessary tools for our youth with sports programs and scholarships for continuing education; reach out to young adults and professionals; assist the needy, aged, infirm and disabled members, as well as all Ukrainians through diverse programs and projects. The key element in the political arena was the establishment of the UNA Washington, D.C. office; the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine and the UNA Press Bureau in Kiev, Ukraine.

Participated at organizational and annual meetings of the UNA Essex County District Committee which constitutes twenty branches. Members of the Supreme Executive Committee were invited to lead the discussions of the various aspects of the UNA activities and to keep the membership apprised of new developments. Elected to serve on the executive staff of the district in order to assist in developing and participating in its many programs and actions including the celebration of the 100th anniversary of the UNA.

Appointed by the UNA Supreme Executive Committee to serve as its representative on the Executive Board of the New Jersey Fraternal Congress for the past ten years. Elected President for the current year 1991-1992 at the Annual N.J. Fraternal Congress held in Atlantic City on October 10-11 and was sworn to office by Alexander Blahitka, Supreme Treasurer. The Hon. Joan Haberle, Secretary of State, addressed the convention.

Attended the quarterly meetings where discussions were held relative to fraternal affairs affecting the activities of the more than 50 fraternal organizations in the state. Instrumental in having Gov. Jim Florio read and sign the annual proclamation designating June 10-15 as Fraternal Week.

I was selected to represent the N.J. Fraternal Congress at the National Fraternal Congress of America Convention in Washington, D.C. which was held on October 2-5.

On October 6, I represented the UNA at the 100th anniversary of St. Mary's Ukrainian Catholic Church, McAdoo, Pennsylvania, celebration and banquet. I had the opportunity to meet with most of the officers of the UNA branches in that area.

As a member of the N.J. Ethnic Advisory Council, arranged to have Gov. Jim Florio read and sign a proclamation supporting Ukraine's independence in the Governor's State Chambers on Friday, December 6, before a delegation of over 150 Ukrainian Americans representing leaders of Ukrainian social, fraternal, political and church organizations. He urged President Bush to establish full diplomatic relations with Ukraine and to offer various forms of humanitarian, financial aid, economic and technical assistance to support the government of Ukraine and encourage the further development of democracy as well as a free market in Ukraine. Metropolitan Stephen Sulyk of the Ukrainian Catholic Church in the U.S.A. asked for God's blessings for all Ukrainian who have suffered so long, to give them the courage to survive within the realm of God, and thanked Gov. Florio for his invitation and sincere support. The Very Rev. Bohdan Zelechiwsky, representing Patriarch Mstyslav, head of the Ukrainian Orthodox Church, sent his blessings to the Ukrainian families in Ukraine and thanked the governor for his sincere sensitivity and deep concern toward the Ukrainian people. The complete story and photo of the ceremonies was printed in the Star-Ledger on December 7.

During the annual UNA Christmas party, which was held at the UNA headquarters on December 20, I presented the Governor's proclamation to Ulana Diachuk, Supreme President.

As Secretary of UNA Branch 322, I will continue to develop plans for organizing new members for the future growth and prosperity of the UNA.

In a personal vein, I wish to thank Zenon Snylyk, editor of Svoboda and Roma Hadzewycz, editor of The Ukrainian Weekly, for their sincere consideration and excellent cooperation in printing articles submitted to them and congratulate them on the excellence of their respective newspapers.

Звіт головної радної Гелен Олек-Скат

This report shall be short especially since I was unable to attend Organizational District Meetings in Chicago on November 9, 1991 and February 29, 1992.

Three of our Chicago Ukrainian bowling teams participated in the 26th Annual Illinois Fraternal Congress bowling tournament held November 9, 1991 in Countryside, Ill., and all three did well enough to win prizes and made a good showing for the Ukrainians.

On January 22, 1992 a group of Ukrainians representing several Florida parishes and organizations and myself as a representative of the Ukrainian National Association visited with the Honorable Jim Smith, Secretary of State of Florida. He underscored a special significance of this year's January 22 declaring the date as a day of tribute to all living and deceased who helped forge Ukraine's independence.

I wish to again stress the importance of using our dividend checks as a tool to distribute all the information we can about Aid to Ukraine, our publications, our programs, our new office in Kiev and in Washington, D.C., Soyuzivka, etc. Many of our members are no longer active and are not in touch with us and should be informed about us. Let's use this tool.

I ended 1991 by adding 25 new members to our membership.

Звіт головного радного Володимира Кваса

Мій звіт цього року є досить короткий, бо я був частину року хворий.

За останній рік я приєднав до УНСоюзу 18 членів, а секретарка, Стефа Гаврилюк, 16 членів — разом 34 члени.

Наш Відділ ч. 88 збільшився на 28 члени останнього року і тепер має 382 члени. Наша округа була знову першою цього року — ми приєднали 61 членів — і взяли перше місце в Америці і Канаді.

Екзекутива УНСоюзу призначила мене репрезентантом нашої округи на річні Загальні Збори, а також організаційні збори в Олбані-Трой. Крім того, я був присутнім на нарадах Головного Уряду Народного Союзу та був активним в американських та місцевих українських організаціях.

Я також виконав все те, що мені доручив Головний Уряд.

Мої рекомендації для УНС:

Я вірю в молодь, бо мав нагоду працювати із студентами. Ми повинні їх переконати, що вони мусять від нас перебрати і дальше продовжувати те, що їх батьки започаткували. Я певний, що будемо мати успіх, коли будемо скликати по округах наради молодих людей. Я можу багато помогти в цій справі.

Треба також завести на комп'ютері адреси всіх українців Америки і Канади, щоб ми могли розсилати повідомлення, оголошення і реклями про Український Народний Союз і „Союзівку". Це буде зв'язане з коштами, але на дальшу мету це оплатиться.

Мої рекомендації для „Союзівки":

З бігом часу публика, настрої, напрямні діяльности міняються на „Союзівці" відповідно до часу й обставин. Гості, які приїжджають, старіються, а молодь має все нові вимоги. Тому не треба стратити того з'язку з молоддю, притягнути її, зробити „Союзівку" популярною, заінтересувати молодь цікавими програмами й імпрезами, нераз створеними окремо для неї.

Новий Управитель, Іван Флис, добре вив'язується із тяжкого завдання, але треба все підтримати його, тим більше, що багато наших гостей тепер відвідують Україну. Я вірю, що із України будуть теж приїжджати до нас чимраз частіше гості.

Треба також завести комп'ютер на „Союзівці", бо це значно зменшить працю і кошти адміністрації бюра.

При кінці, я хотів би всім Вам подякувати за увагу до мого звіту і подякувати Богові, що дозволив мені служити дальше для нашої громади.

Звіт головного радного Володимира Корчинського

This report begins with the annual meeting of the UNA Supreme Assembly which was held May 20 through 24, 1991 at Soyuzivka. For me, this was the first annual Supreme Assembly meeting since being elected to this governing body at the 32nd UNA Convention in Baltimore. At the annual meeting, I had the opportunity to serve on the Youth Committee, Soyuzivka Committee and the Organizational Committee.

One element of UNA's overall strategy to increase membership and increase circulation of its periodicals is to offer prospective members a free trial subscription of "Svoboda" or "The Ukrainian Weekly". This past year I compiled a list of nearly thirty (30) names and addresses of people who I thought would be interested in receiving these publications. Many people on this list were already UNA members but never knew about "The Ukrainian Weekly." Once they were introduced to this paper, they became paid subscribers.

Last year as the historical events unfolded in the former Soviet Union, I was contacted several times by local newspapers and television stations for interviews regarding the situation in Ukraine. They were very much interested in the Ukrainian-American perspective on these events. Regularly reading "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly" enabled me to inform the news media of what Ukrainian-Americans were doing and how we were responding to these events in Ukraine. I congratulate the editors and staff of both newspapers for providing excellent coverage of the historical changes that took place this past year in Ukraine.

Shortly after Ukraine declared its independence on August 24, 1991, I initiated and organized a petition signing campaign. The petition called on President George Bush to formally recognize the independence of Ukraine. Mr. John Chopko, secretary of Branch 271 in Elmira, N.Y., enthusiastically assisted in this effort, obtaining the vast majority of signatures. In all, over 1,300 signatures were obtained and sent to President Bush.

The work of the Ukrainian American community in Elmira did not stop with the petition drive. On September 22, 1991, a busload of us traveled to Washington, D.C. to participate in the manifestation for Ukrainian independence.

At the request of the Supreme President, I represented the UNA at the Syracuse-Utica district meeting on October 5, 1991 and at the Rochester district meeting on October 6, 1991. The following month I was asked to represent the UNA at a dinner sponsored by the Rochester district which was held on November 24th, at which I had the opportunity to deliver the keynote address. The dinner was well attended and Mr. Peter Dziuba, chairman of the Rochester district did an outstanding job in organizing and planning this event.

On March 22, I attended the Syracuse-Utica district annual meeting. [At which I was elected District Chairman.] On March 28, 1991, at the request of the Supreme President, I represented the UNA at the Troy-Albany annual district meeting. And on April 5 I represented the UNA at the Rochester district meeting.

Finally, no matter where I went, I was always very warmly welcomed and I'd like to express my sincere thanks to all of those UNAers for their great hospitality. In addition to these activities, I was able to organize three (3) new members and three (3) annuity policies.

Звіт головного радного Василя Ліщинецького

Як і попередніх років, як Головний Радний і Голова Окружної Ради, я репрезентував УНС на терені округи Клівленд. Специфічні почини зводилися до полагоджування непорозумінь поміж членами та секретарями в справах вкладок та поліс.

Специфічну діяльність можна б поділити на таку, що зроблено за дорученням чи зверненням Головного Уряду і загально громадську діяльність, яка посередньо асоціює УНС із українською громадою.

До першої категорії можна зачислити:

1. Участь у звичайних річних нарадах Головного Уряду в травні 1991.

2. Участь у Конференції Голів Окружних Комітетів на Союзівці 26-29 вересня 1991.

3. Участь в Огайському Братерському Конґресі 11-13 жовтня 1991.

4. Організував і переводив річні збори Округи Клівленд 14 березня 1992.

До другої, тобто громадської категорії, треба зачислити всю мою діяльність, як голови Українських Злучених Організацій Великого Клівленду, бо у всяких імпрезах я завжди підкреслюю своє головство в Окрузі УНС, а під час цього року і позицію Головного Радного. У цій категорії я брав чолову участь у слідуючих імпрезах:

1. Виступ Ніни Матвієнко, „Ой Роду Мій Красний", 7 червня 1991.

2. Представляв УНС на 44-ій Конвенції Українських Американських Ветеранів, 15 червня 1991.

3. Зустріч із правниками з України О. Балком, М. Костицьким і Я. Онишком 19 червня 1991.

4. Зустріч із Юрієм Шухевичем, 2 липня 1991.

5. Зустріч із Петром Дужим, чільним активістом з України, 3 серпня 1991.

6. Організовання Соборного Молебня з нагоди проголошення самостійності України 24 серпня, 4 вересня 1991.

7. Організовання поїздки на маніфестацію до Вашинґтону за визнання України Америкою, 22 вересня 1991.

8. Виступ ансамблю „Медікус" з Львова, 6 листопада 1991.

9. Доповідь проф. Якова Сусленського із Ізраїля, 18 листопада 1991.

10. Виступ дитячого ансамблю „Чарівні Струни" зі Львова, 19 листопада 1991.

11. Свято Перемоги з нагоди успішного референдуму Незалежності України, 2 грудня 1991.

12. Відзначення Українських Злучених Організацій і мене особисто Рухом Національностей Огайо за довголітню працю для здобуття волі і самостійності України, 21 грудня 1991.

13. Зустріч із Степаном Хмарою, Депутатом Верховної Ради, 2 лютого 1992.

14. Зустріч із Володимиром Мокрим, професором Краківського Університету, 5 лютого 1992.

15. Зустріч із головою Спілки Письменників України, письменником Юрієм Мушкетиком, 5 квітня 1992.

Звіт головного радного Павла Дорожинського

За останній рік, від часу наших останніх річних нарад, пройшли на наших очах великі і вагомі події, у висліді яких дійшло до знаменних — історичного значення — результатів, які поставили Україну на новій карті світу, як незалежну вільну державу.

Кожна подія, кожний етап нашої дії, які проходять серед української спільноти в діяспорі, а тим більше, коли це стосується нашої сучасної Батьківщини, мають не тільки великий вплив, але заразом пряме відношення до діяльности Українського Народного Союзу.

Впродовж своєї, вже скоро 100-літньої діяльности, УНСоюз, завжди старався стояти лицем до України, нести їй допомогу, передавати почерез свої публікації, щоденник „Свободу", англомовний „Український Тижневик" та інші видання, правдиві і обширні інформації про події в Україні та мати різними способами контакт з Україною.

Зокрема під сучасну пору УНСоюз виявив незвичайної ваги ініціятиву у своїй широкій і багатогранній дії на користь нашої Батьківщини.

Наше членство може тільки радіти, що в проводі Українського Народного Союзу стоять особи, які розуміють вагу і значення, а передусім відповідальну ролю УНСоюзу супроти українського народу та всеобіймаючої допомоги у відродженні Української Держави.

Реалізація УНСоюзом цілої низки проєктів в Україні вказує, що акція і дія УНС йдуть у правильному напрямі.

Перебуваючи останньо впродовж 6-ти місяців в Україні, мені довелось з одного боку особисто переконатись у доцільності і правильності несення великої допомоги у поважних акціях УНСоюзу, а з другого самому передавати і поширювати інформації про незвичайної ваги і значення праці УНСоюзу.

Сьогодні немає найменшого сумніву, що, коли наші завдання у сфері дії Північноамериканського континенту звужуються, в цей самий час можливості та перспективи дії Українського Народного Союзу в Україні з кожним днем зростають.

В першу чергу нам треба взяти до уваги, що зближається час, коли забезпеченева програма в Україні стає чим раз більш реальною.

До цього слід Головному Урядові, а зокрема Екзекутиві, вже готуватись і виготовляти відповідні проєкти у згоді з сучасними чи майбутніми законами України.

Чим скоріше ми будемо у цьому приготовані, тим швидше ми зможемо їх реалізувати. В іншому випадку нас будуть випереджувати іноземні установи.

Черговим проєктом, який стоїть перед УНС, вважаю набуття відповідного приміщення чи радше будинку для потреб як самого УНСОюзу так рівночасно бюра для „Ukrainian Weekly" і „Свободи".

Сьогодні прийняті уже закони Міською Радою Києва дозволяють установам з-поза України на закупівлю власних будинків чи відповідних приміщень.

Цей черговий крок уможливив би УНСоюзові поширити в багатьох своїх сферах відповідну діяльність та краще реалізувати цілий ряд своїх проєктів в Україні.

Ненадто правильне і не цілком влучне несення допомоги потребам в Україні деякими нашими установами на Заході не дало найкращих результатів і не матиме добрих перспектив на майбутнє.

Натомість Український Народний Союз до цього часу провадив — стосовно допомоги Україні — вповні правильну політику.

Бажанням нашим, безперечно, є те, щоб УНСоюз, розбудовуючи можливості своєї дії в Україні та подаючи українському народові всесторонню допомогу, подав у багатьох важких ділянках свою допоміжну руку в сучасному будівництві і відродженні державної незалежности України.

Звіт головного радного д-ра Василя Лучкова

Минулий рік приніс надзвичайно великі зміни в нашому житті. В березні ми вітали у Львові на митрополичому престолі Митрополита і Главу Української Католицької Церкви Івана Мирослава Кардинала Любачівського. У вересні Верховна Рада проголосила Україну суверенною державою, а у грудні — український народ більшістю понад 91% засвідчив перед світом свою незалежність. І так, довго ждана мрія стала дійсністю. Україна стала вільною, суверенною і від нікого незалежною державою. Із цими подіями напрямні нашої праці дещо змінилися. Ми присвятили чимало часу допомогти України закріпити свою суверенну державу. Кожний із нас старався і дальше старається допомогти ново-відновленій державі як чим тільки може.

Український Народний Союз, як завжди, веде вперед в допомозі Україні. Вже в червні, при співпраці Київського і Львівського університетів, висилав своїх професорів англійської мови (для чужинців) із завданням допомогти в програмі вивчення англійської мови. Одним із професорів був я, і мені призначено Львівський університет де на протязі шістьох тижнів я викладав англійську мову та допомагав у складанні програм навчання англійської мови для чужинців. Зайняття тривали від 8-ої години ранку до 2-ої години після обіду, п'ять днів на тиждень. Успіх програми був надзвичайно великий і мене знова запросив Львівський університет вести літню програму навчання англійської мови. У зв'язку із тим я вже відбув (у березні цього року) поїздку в Україну.

Незабував я і про Союзову працю в звітовому році. Повернувшись із річних нарад Головного Уряду УНСоюзу, на доручення Головного Предсідника вже на початку червня я репрезентував Головний Уряд і УНСоюз на урочистостях закінчення шкільного року в Академії св. Юра в Ню Йорку, де я також вручив нагороди УНСоюзу двом студентам, членам Союзової родини, за академічні досягнення. В половині червня, як член Стипендійної Комісії, брав участь у цілоденному засіданні тієїж комісії. У вересні репрезентував УНСоюз і Головну управу на всенаціональному здвизі СУМА в Elenville, NY, де зложив відповідний привіт і вручив датацію УНСоюзу на потреби СУМА. Також у вересні — брав участь в організаційних нарадах УНСоюзу, які відбулися в бюрах УНСоюзу. В лютому ц. р. був членом жюрі на річних змаганнях із есеїв і афішів, під загальною назвою „Як я можу допомогти Україні", спонзорованих Братським Відділом УНСоюзу. При кінці березня ц. р. я репрезентував УНСоюз і його Екзекутиву на посвяченні новозбудованого дитячого табору на Сумівській оселі в Elenvill, NY. Посвячення довершили Епископ Української Католицької Церкви, Владика Василь Лостен і Епископ Української Православної Церкви (Вселенської), Владика Всеволод. Підчас бенкету я зложив, від УНСоюзу і його Ексекутиви відповідний привіт.

Організаційна праця являється найважнішою ділянкою праці Головного Радного УНСоюзу. Як голова Ню Йоркської Округи, відбув засідання управи Округи на якому розглянено, між іншим, методи і можливості придбання нових членів. На загальних зборах Округи в лютому ц. р. мене переобрано Головою Ню Йоркської Округи на слідуючу каденцію.

Вже від довшого часу сповняю обов'язки секретаря 16-го Відділу УНСоюзу. Цього року знова переобрано мене секретарем на слідуючу каденцію. Наш Відділ являється тут, в повіті Ракленд (Rockland county), рушієм всього суспільно-громадського життя. Нас можна побачити у підготовці святкувань Дня Незалежности України, Шевченківських роковин чи Дня Національностей нашого повіту. Останньо ми, разом із місцевою парафією, спонзоруємо реґулярні виклади англійської мови для новоприбулих українців. Я проваджу ці виклади.

В додатку, я є головою Українського Бібліотечного Товариства Америки, Містоголовою Фундації Українського Вільного Університету, членом Краєвої Управи Українських Американських Ветеранів, головою Української Ради Ровена (Ukrainian Council of Rockland County), членом Дирекції Приятелів Українського Вільного Університету і професором української літератури УВУ.

УНСоюз, як Братська Організація, побудований на членстві. Нашим завданням є не тільки вдержати його й дбати, щоби він ріс. У зв'язку із цим, у звітовому часі я приєднав 10 нових членів, забезпечених на суму 81.000.00. дол. Це я зробив у одному із найменших осередків українства в Америці.

Позатим, як Головний Радний, Голова Округи, Секретар Відділу, член Степендійного Комітету втримую тісний телефонічний зв'язок і часто особисто відвідую Головні Бюра УНСоюзу.

Підсумовуючи, хочу підкреслити, що ми знаходимося в історичній добі. В добі, яка вимагає від нас великої посвяти і жертвенности для добра України. Український Народний Союз напевно залишиться провідником в цьому змагу допомогти Україні. Як вийде ця допомога — залежатиме виключно від нас. Тільки сильний УНСоюз зможе дати достатню допомогу нашому народові. А сила УНСоюзу в його членстві. Чим більше членів УНСоюзу, тим більше допомоги зможе вділити. Від нас залежатиме яким сильним наш Батько-Союз буде і тим самим, скільки і яку допомогу зможе принести нашій Україні.

Доповнення до звітів.

Гол. предс. У. Дячук викликала членів Екзекутиви і Гол. Уряду, щоб подали зміни чи доповнення до своїх звітів, якщо такі мають.

Володимир Сохан, гол. секр. підкреслив у свойому доповненні до звіту, що спроби започаткувати забезпеченеву працю УНС на Україні поступають. Вже пороблені особисті контакти і зібрано деякі інформації. Може до слідуючого засідання будуть зроблені більш конкретні кроки.

Олександер Благітка, гол. касир додав до звіту, що винаймлення приміщень будинку УНС в перших п'ятьох місяцях 1992-го р. було багато більш успішним, як у минулому році. Цього року за перший квартал прихід зріс на 150,000 дол., а нам вдалося винайміти 48,000 кв. стіп. Хоч, у теперішній економії не є легко знайти нові установи, які винайняли б приміщення у нашому будинку, ми робимо все можливе, щоб заповнити будинок.

Уляна Дячук: Хочу додати до мойого звіту подяку і признання Ані Дидик-Петренко за поміч у плянуванні мистецьких програм в літнім сезоні на Союзівці.

Тому що ніхто із Головного Уряду не зголосив додатків до свойого звіту, головний предсідник запропонувала дискусію над звітами.

Ґльорія Пашен, заст. гол. предс. подала пропозицію, щоб перед дискусією зробити перерву і дати присутнім час переглянути звіти і підготовитися до дискусії. Цю пропозицію збори прийняли одноголосно.

Перед перервою виготовлено розподіл годин на засідання поодиноких комісій.

6. ДИСКУСІЇ НАД ЗВІТАМИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Понеділок 18-го травня пообідня сесія 1:30.

Уляна Дячук, гол. предс. відкрила пообідню сесію і попросила присутніх зголошуватися до дискусії над звітами. До дискусії над звітами зголосилися:

Рома Гадзевич
Ярослав Падох
Тарас Шмаґала
Богдан Гнатюк
Евген Іванців
Ґльорія Пашен
Текля Мороз
Василь Дідюк
Василь Лучків
Василь Пастушок
Володимир Квас
Василь Ліщинецький
Володимир Корчинський

Перед дискусією голови комісій подали час і місце на засідання поодиноких комісій. Тому що члени Головного Уряду входили в склад кількох комісій, треба було обережно заплянувати сходини комісій. Після оголошення комісій про свої засідання, збори приступили до дискусії над звітами.

Р. Гадзевич : Чому не було квартальних звітів Фонду Відродження України?

У.Дячук : Не дійшло до поодиноких звітів, але Екзекутива рішає про видатки на різні потреби із Фонду і це є подане у вістках про засідання Екзекутиви.

Р. Гадзевич : Чи не було б краще подати до загального відома в "Свободі" разом з листами жертводавців також виплати із Фонду. Ми дістали б більшу підтримку серед жертводавців і збільшили б їхні пожертви.

Р. Гадзевич : Чому треба нову емблему УНС? Я уважаю, що нам не треба нової відзнаки УНС.

У. Дячук : Ми маємо в пляні замовити нову емблему з нагоди 100-ліття УНС у директора музею в Львові.

Т. Шмаґала : Ми мали нашу емблему 100 років. Це рішення про зміну емблеми повинно бути зроблене з цілим головним Урядом.

У. Дячук : Ми всі, як управа будемо це рішати.

Я. Падох : Я уважаю, що треба скористати з нашого століття і подати конкурс до преси в Америці і Україні. Це добре для нас, як рекляма для Союзу в Україні.

У. Дячук : Я не хочу робити великого проекту із цього.

Р. Гадзевич : Я думаю, що нам не треба зміняти емблеми УНС, тільки зробити спеціяльну відзнаку на 100-ліття.

Б. Гнатюк : Це дві різні речі: емблема УНС, а відзнака 100-ліття.

Ґ. Пашен : Які є пляни, професійного відділу продажі забезпечення? Де і до яких відділів входять нові члени, організовані професійним відділом?

У. Дячук : Наші професійні продавці записують членів в той відділ, де секретар їм допоміг приєднати члена. Коли такого нема, то члени входять у відділ 777 на перший рік. Після цього член може перейти до якогобуть відділу.

Ґ. Пашен : Що ми зробили в справі імiґраційного статусу новоприбулих? Чи є листа неприбуткових організацій?

У. Дячук : Ці два питання відносяться до бюра у Вашінґтоні. Завтра буде нагода їх поставити.

Т. Мороз : У деяких звітах головних радних взагалі не говориться про союзову працю.

У. Дячук : Прошу на другий рік подавати у своїх річних звітах про працю для УНС. Але праця в інших громадських організаціях не перешкоджає в союзовій праці.

В. Дідюк : На другий рік є 100-ліття "Свободи". Що робимо для святкування "Свободи"? Організаційний відділ для Канади був обіцяний ще минулого року. Тепер навіть не є на порядку нарад. Підкреслюю, що треба відзначити 100-ліття "Свободи". Вона була матірю УНС і треба це гідно відсвяткувати. Чи збираємо інформації про відділи в Канаді для століття УНС?

У. Дячук : Ред. Снилик дав плян для святкування "Свободи", і я Вам його представлю. Навіть в Україні удасться відзначити століття найстаршого українського щоденника в світі. Ми думаємо це гідно відсвяткувати. Про організаційний відділ в Канаді : Я подала плян, якщо йде поволи його виконання, це тому, що мусимо чекати на апробату канадським урядом нових канадських грамот. Наш канадський професійний відділ продажі не може продавати американських грамот. Ми не забули про Канаду. Всі частини пляну мусять бути готовими і тоді можемо відкрити Канадсько Бюро. Ми написали до секретарів всіх відділів за інформаціями про їхні відділи. Думаємо видати книжку про УНС і його відділи.

Я. Падох : Важне джерело є льокальні відділи, їхні архіви та публікації. Треба звернутися до них, щоб це переслали до Головної Канцелярії.

В. Лучків : Діяльність професійних продавців повина бути координована із секретарями відділів. Професійні продавці мають доступ до різних нових продуктів УНС та найновіших інформацій, чому ці інформації не є нам доступні? Часто професійні продавці звертаються до людей, котрі належать до певних відділів УНСоюзу. Чому не проведено контролі бюра у Вашінґтоні, як звітує про це В. Пастушок?

У.Дячук : Б. Кук має окремі листи можливих клієнтів і часто не знає, чи є відділ УНС в даній місцевості.

В. Пастушок : Контроля вашінґтонського бюра не була переведена цього року. Я написав листа 3/7/1992 до Головної Канцелярії, щоб усталити дату перевірки. Я дістав листа від У. Дячук, гол. предс. в котрім вона мене повідомила, що такого перегляду в цей час не потрібно, і тому я не перевірив вашінґтонського бюра. Минулого разу я подав рекомендацію, щоби бюджет вашінґтонського бюра був так само поставленний на річній базі як і Головної Канцелярії. Скільки коштує забезпечення Blue Cross ? Блуе СгіелдЬ Також у минулому хотів дістати точні видатки вашінґтонського бюра, до сьогодні я не дістав відповіді, чи потвердження на ці питання.

А. Благітка : Всі три члени Екзекутиви погодилися, що не треба робити перегляду вашінґтонського бюра у Вашінґтоні, бо всі видатки і всі фінансові звіти вашінґтонського бюра є в Головній Канцелярії УНС у Джерзі Сиτі. Бюджет бюра також знаходиться в бюджеті УНС. Всі видатки вашінґтонського бюра є виплачені Головною Канцелярією, так само як і видатки Союзівки.

В. Пастушок : Я рекомендую закупити нові копіювальні і факс машини до Головної Канцелярії, замість направляти старі. Чи маємо ми забезпечення проти вогню на бюро у Вашінґтоні? Також рекомендую закупити український і американський прапори для бюра у Вашінґтоні.

У. Дячук : Я ніколи нікому не забороняла переглядати видатки вашінґтонського бюра. Хочу тільки підкреслити ще раз, що все знаходиться в Головній Канцелярії в Джерзі Сиτі.

Е. Іванців : Ми спочатку, як відкрили бюро, мали свій бюджет, але ніколи нічого не виплачували з цього бюра. Все виплачується з Головної Канцелярії.

Т. Шмаґала : Думаю, що треба застановитися над цілим процесом переведення контролі УНС. Чи ми це провадимо в найбільш ефективний спосіб? Дієта кожного контролера становить 6,000 доларів - це значить 30,000 за кожну контролю. Ніхто з контролерів не є професійним бухгалтером. Мусимо подумати, чи не треба найняти професійного контролера і перевести більш докладну контролю.

Б. Гнатюк : Ніколи не було заперечено, коли і як контролери мають переводити контролю. Контрольна Комісія повинна звернути увагу, чи наші резолюції виконуються, а не тільки перевіряти рахунки. Чи кожний Відділ виконує свої завдання і чи виконують наші резолюції. Це, на мою думку, є головним завданням Контрольної Комісії.

А. Благітка : Сподіваюся, що новий статут установить обовязки кожного члена Головного Уряду і Контрольної Комісії, як і теж кожний комітет буде мати намічену свою працю.

В. Квас : Чи професійні продавці мають право продавати чужі поліси?

У. Дячук : Ми звязалися з іншими компаніями, щоби продавати продукти, яких ми не маємо, наприклад "LONG TERM CARE". Це є частина братської діяльности і потрібно його нашим членам.

В. Ліщинецький : Чи можна відновити клюби визначних продавців 100, 50, 25, так як це колись було практиковано.

В. Корчинський : Чому ми вже два роки шукаємо бухгальтера? Нова система рахунків є дуже спізнена і секретарі нарікають.

А. Благітка : Нова компюторська система виготована в лютім ц.р. повинна полекшити працю секретарям. Прошу, будьте терпеливими. Посилайте нам всі рахунки і гроші, а система внедовзі буде виправлена. Дякую всім за терпеливість.

Тепер маємо на думці прийняти на цю позицію бухгалтера нашого дипломованого книговода CPA, якщо не як працівника, то бодай як співробітника на певні години.

Е. Іванців : В звіті гол. секретаря знаходиться рубрика про пересічний вік членства. 1989 р. пересічний вік був 42.4, за минулий рік був 48.6. Як це розуміти?

В. Сохан : Багато факторів впливає на обчислення пересічного віку. Ми беремо число членів в кожний віковій групі і це число членів перемножуємо через вік. Так обчислене число членів вимножених через вік ділимо на загальне число членів. Крім того, що багато старших членів вмирають, дуже багато молодих членів відходять від УНСоюзу після дозріння їх грамот, або через передчасні грошові звороти. Ця група середнього віку від нас відходить і саме це спричинює зріст пересічного віку членства.

Е. Іванців : Я журюся, що станеться на будуче, як нам прийдеться виплачувати всі ті посмертні виплати.

В. Сохан : Ми маємо великі резерви. На кожних сто дол. вимаганої резерви ми маємо 146 дол. Наші члени живуть довго, тому виплати за них припадають значно пізніше а резерва постійно зростає. Ми не матимемо проблем з майбутніми виплатами, бо резерва в нас велика. Наші клопоти, це потреба приєднування нових членів у віці 25 до 45 років. Бабуні і дідусі забезпечують в УНСоюзі своїх внуків, але нам треба більше членів середнього віку, яких важко приєднувати.

У.Дячук : 36% нашого членства має понад 65 літ. Нам конечний доріст людей віку між 25-45.

О. Благітка : На щастя суми забезпечення старших віком є малі.

В. Сохан : Ще раз хочу всіх запевнити, що ми не матимемо проблеми виплатити всі посмертні грамоти та інші належности. Нам треба нового покоління для дальшого росту УНСоюзу.

В. Корчинський : Хочу порушити справу стипендій. Багато секретарів на зборах Округи нарікали, що вони не мають жодного впливу в наданні стипендій студентам з Округи. Наприклад, ніхто не питається їх, чи вони є активні члени української громади в даній околиці.

У. Дячук : Ми вже про це говорили не раз, чи секретар може, чи не може рекомендувати стипендистів. Часто це викликає проблеми. Коли секретар порекомендує члена, тоді член може мати до нього претенсії, якщо дістане замалу стипендію або взагалі не дістане. Друге, часто стипендисти не мешкають в сколиці секретаря.

Дискусію над звітами членів Головного Уряду закінчено бо не було більше дискутантів. По короткій перерві збори приступили до чергової точки нарад.

7. ЗВІТИ

Звіт управителя Союзівки, І. Флиса переложено на вівторок ранком.

Звіт головного редактора „Свободи" Зенона Снилика

Мабуть ніхто з учасників тих нарад минулого року не зумів би передбачити тих подій, які мали місце в Україні вже три місяці після закінчення наших нарад: проголошення незалежности України 24-го серпня 1991 року, підтвердження його референдумом 1-го грудня 1991 року понад 90-ма відсотками голосів населення України і вибір народом першого Президента України.

З гордістю хочу ствердити, що „Свобода" негайно і обширно звітувала на своїх сторінках про ці події, маючи тоді в Києві свого кореспондента в особі члена нашої редакції Раїси Руденко. За її швидку, детальну та обширну обслугу нашої газети ред. Р. Руденко належиться особливе признання і подяка цілої нашої української діяспори.

Як і в минулих роках, а то й десятиліттях, події в Україні не могли не мати сильного резонансу в наших громадах на Заході, зокрема в ЗСА і Канаді. Посилилася допомога Україні, зросло число відвідувачів з України до нас, вирушили в Україну звідсіля цілі групи зокрема молодих людей, яким раптом перед очима ожила читанка зі школи українознавства і які провели правдивий хрестоносний похід національного усвідомлення по Україні, перейшовши власну духову метаморфозу у цьому безпрецедентному в історії нашого поселення явищі.

Почався процес утвердження відновленої державности України, який проходить під цю пору, що й відзеркалюють відвідини ЗСА Президентом Леонідом Кравчуком. Це повільний, затяжний, часто-густо болючий процес; бо треба не тільки позбуватися старих, Москвою постав-

них тоталітарних структур, але й будувати нові — демократичні, а у відсутності знання і досвіду — це створює тяжкі до передбачення труднощі. З демократизацією суспільства, крім позитивів прийшли й негативи: зріст злочинности, релігійні свари, хабарництво, наркоманія, алькоголізм, інерція, смертність вища від народжень при вже й так примітивній системі медичної обслуги. Прийшли й разючі помилки — спізнення у введенні власної валюти, нездарність і нерішучість у такій преважливій справі як незалежна участь в Олімпійських Іграх, розходження в Русі, розкол в УРП, — щоб тільки назвати кілька явищ. А при тому — постійні зазіхання Москви і мариво Чорнобиля. Не допомогли і не допомагають зарадити тим проявам деякі потягнення і наших діяспорних груп чи одиниць, які через незнайство, або й гірше, особисті амбіції нанесли молодій Україні більше горя, як допомоги.

В цій ситуації із задоволенням і гордістю треба ствердити, що УНСоюз і його видання ведуть наскрізь позитивну і корисну акцію допомоги Україні — конкретними датками і популяризацією потреб, стремлінь і змагань молодої держави, без розголосу і самореклями. І в цьому дусі і напрямку будемо діяти й в майбутньому, щоб допомогти українському народові піднестися на повний його зріст.

У звітовому часі в особовому складі редакції не було змін. У ній на повний час були затруднені редактори: Володимир Левенець, Любов Коленська, Роман Юревич, Христина Ференцевич, Раїса Руденко і Петро Часто, а на неповний час — Іван Кедрин, Ольга Кузьмович і Галина Колесса (студіює на повний час в музичній школі Джуллієрд в Ню Йорку). До числа наших постійних кореспондентів і дописувачів, які друкуються на сторінках 2-ій, 3-ій і 4-ій, долучуються автори з України, що також відноситься до нашого Альманаха, яким і на цей рік займалась взірцево ред. Людмила Волянська. Завдяки зрозумінню до наших потреб, Екзекутива УНС закупила минулого року додатковий прилад до друкарської машини, що уможливлює збільшення об'єму наших видань. У висліді цього ми видрукували вперше наше різвяне число на 10-ох сторінках, а „Український Тижневик" часто друкується на 20-ох сторінках.

Висилка „Свободи" в Україну, як свідчать листи з України, посилюється, хоч відбувається це несистематично. Як я вже згадував минулого року, слід конкретизувати пляни систематичного розповсюдження „Свободи" в Україні, бо це великий ринок, а з цим і промощення нею дороги для УНСоюзу, як це завжди було в минулому. Беручи до уваги надходячі 100-ліття „Свободи" і Батька-Союзу, започаткування таких заходів було б дуже актуальним.

Як і в минулих роках, редакція „Свободи" втішалася увагою Екзекутиви і цілого Головного Уряду УНСоюзу і ми віримо, що такою увагою і співпрацею втішатимемось в майбутньому.

З. Снилик : Не маю додатків до мойого звіту, але я є певний, що завтра будуть запити, на котрі радо відповім, а може навіть вирине дискусія.

Звіт головного редактора „The Ukrainian Weekly" Роми Гадзевич

As always, I would like to begin my report with the biggest and best news about developments at The Ukrainian Weekly. In December of 1991, an additional unit for our press was installed, providing The Ukrainian Weekly with the capability to print 20- and 24-page editions. Our first expanded issue of 20 pages appeared on February 1; our first 24-page issue, spotlighting the U.S. visit of President Leonid Kravchuk of Ukraine, is to be published in May.

The Weekly's office space, too, was expanded, both at the Home Office, where a wall came tumbling down to provide staffers with more room and the editor-in-chief with a private office, and in Kiev, where the UNA's Kiev Bureau was able to rent an additional apartment adjacent to its existing office. (Thus, one apartment serves as an office, while the other is housing for our Kiev correspondent.)

There is news about The Weekly staff as well. In June of 1991 we hired Tamara Tershakovec as an intern; in December she was named editorial assistant. Associate Editor Chrystyna Lapychak, who served a tour of duty as Kiev correspondent from June through January, left the staff in February, choosing to return to Kiev as a free-lance journalist. We are now ready to hire an additional staffer to fill this vacancy. Associate Editor Marta Kolomayets, meanwhile, arrived in Kiev for another stint there. When she returns in August she will be replaced in Kiev by Assistant Editor Khristina Lew. Ika Koznarsky Casanova continues as an editorial staff member on a part-time basis. In October of 1991, this writer began a three-month maternity leave one day before giving birth to a baby boy. (I should note that during my maternity leave I worked at home and was in constant contact with The Weekly thanks to a fax machine purchased for my use by the UNA.) Ms. Kolomayets servedas acting editor during that period. Our pillar of stability is our typesetter par excellence, Awilda Arzola, who has been with The Weekly for more than 11 years. Paste-up is the work of our reliable and hard-working Dana Rigalski.

Major news stories and features

It was an exciting year for any journalist covering Ukraine. First came the attempted coup in Moscow, which was followed by the Ukrainian Parliament's August 24, 1991, declaration of Ukraine's independence and the December 1, 1991, referendum on independence and the presidential election. Most recently we at The Ukrainian Weekly covered Leonid Kravchuk's historic first official visit to the United States as the democratically elected president of Ukraine.

All of this was preceded by the August 1991 visit to Kiev of President George Bush and his now infamous "Chicken Kiev" speech. Later, after the plebiscite confirmed Ukraine's independence, came the recognition of Ukraine by scores of states around the globe, including Canada and the United States. A special focus of our news stories was the establishment of diplomatic relations by Canada and the U.S. with Ukraine, the transformation of their consulates into embassies and the appointment of ambassadors.

During the report period The Weekly also tracked Leonid Kravchuk's emergence as a strong and effective proponent of Ukraine's independence and his renunciation of the Communist Party. There were often transformations as well, as the union treaty negotiations in the USSR fell apart and a new structure, the Commonwealth of Independent States, was created.

Other topics covered included the creation of a Ukrainian army, nuclear arms issues and the fate of the Black Sea Fleet. Ukrainian-Russian relations received much attention in news reports and analyses, as Russia made territorial claims against Ukraine and raised the Crimean question.

Weekly stories also covered the 50th anniversary of the Babyn Yar massacres and its commemorations in Ukraine, which were seen as evidence of a new phase in Ukrainian-Jewish relations. Other topics were the 340th anniversary of the Kozak battle at Berestechko, the first anniversary of Ukraine's Declaration of State Sovereignty, and Mr. Kravchuk's first visit to the U.S. and Canada as chairman of the Ukrainian Supreme Council.

The changing role of Ukraine's Permanent Mission to the United Nations and Ukraine's attempts to compete independently in the Olympic Games were spotlighted in numerous articles.

As business interest in Ukraine grew, so too did coverage of companies such as AT&T and Sprint, and news about various business councils and conferences promoting trade with Ukraine. Ukraine's ersatz currency and the soon-to-be-released hryvnia, as well as Ukraine's interest in the International Monetary Fund and the World Bank received considerable attention in our newspaper.

There was news on the Church front, too, as a new law on freedom of religion and conscience went into effect in June of 1991 and the rebirth of Ukrainian Churches continued. Stories also covered the identification of the remains of Metropolitan Andrey Sheptytsky and the beginning of commemorations of the 100th anniversary of Patriarch Josyf Slipyj's birth.

The Weekly continued to report on medical aid destined for Ukraine, as well as other forms of assistance, both private and governmental, such as the Peace Corps.

The Ukrainian Parliament's adoption of national symbols, i.e. a flag, national anthem, state emblem and designation of an independence day were the topics of several reports. The U.S. visits of many an activist and official from Ukraine were covered. Among them were: Second Deputy Chairman of Parliament Volodymyr Hryniov, Minister for Economic Development Volodymyr Lanovoy, Minister of Education Petro Talanchuk and Minister of Defense Konstantyn Morozov.

Reports were published on the Rukh congress, education in Ukraine, and the activities of the Green World Ecological Association, a new parliamentary bloc called New Ukraine, as well as various political parties.

In the Ukrainian diaspora there were political actions aimed at securing recognition of Ukraine's independence as well as celebrations of that independence. During the report period various stories covered the work of the Coordinating Committee to Aid Ukraine, the Children of Chornobyl Relief Fund, the Canadian Friends of Rukh, the Children of Chornobyl Canadian Fund, the Sabre-Svitlo Foundation and the "Thoughts of Faith" ministry. More recently a special Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine was established.

In Canada, and in Brazil, too, Ukrainians marked the centennial of their settlement. In the United States, the Ukrainian community began to express interest in the presidential election campaign, most notably when a group of activists formed a committee to support the candidacy of Patrick Buchanan.

The case of John Demjanjuk continued to make headlines with startling new revelations, and we expect that it is now drawing to a close.

The Weekly tried to devote more attention during this report period to music, art, film and sports. As well we published special features on philately, focusing on independent Ukraine's surcharge overprints, interim postage stamps and its first philatelic issues. Performances in the U.S. of Taras Petrynenko and Hrono, and Fata Morgana were covered on the pages of The Weekly. Oles Yanchuk's film "Famine-33" also received much attention. And, of course, there was Jack Palance's Oscar for best supporting actor.

As has become a tradition, The Weekly published a special year-end issue devoted to the major events of 1991.

UNA news published by The Weekly included reports on the Fund for the Rebirth of Ukraine, the "Teach English in Ukraine" project and the launching of Dr. Myron Kuropas' book "The Ukrainian Americans: Roots and Aspirations, 1884-1954." As usual there was news about Supreme Assembly sessions, executive committee meetings, fraternal activities, new insurance offerings and a special issue devoted to UNA scholarships.

Our correspondents

The Weekly is fortunate to have a number of regular correspondents, commentators, analysts and other contributors. Among them are: Chris Guly (our special correspondent covering the Ukrainian Canadian Centennial), Orysia Paszczak Tracz, Dr. Myron B. Kuropas, Oksana Zakydalsky, Tamara Stadnychenko-Cornelison, Olena Stercho Hendler, Dr. David Marples and Dr. Roman Solchanyk.

John Hewko and Bohdan Hodiak have enriched The Weekly's pages, respectively, with their commentaries and news reports/features. Arcadia Olenska Petryshyn has begun a series on art, while Virko Baley has promised a regular column on music. Scores of community activists have done their share in reporting the news for the benefit of The Weekly's readers. We are grateful to all of them.

Conclusion

I would like at this point to thank this Supreme Assembly and the Supreme Executive Committee for making it possible for The Weekly to expand the number of its pages from 16 to 20 and 24. The flexibility we now have is invaluable, and I am sure these extra pages are appreciated by our readers as well.

In this section of my report I would like also to once again rasie the matter of indexing The Weekly beginning with the year 1976, when our newspaper was enlarged to a 16-page tabloid published separately from Svoboda. I believe this would be a worthwhile project that would greatly help researchers.

As well the matter of separate bookkeeping for Svoboda and The Weekly has not yet been resolved.

At present our most pressing need is to establish e-mail communications with the Kiev Press Bureau in order to simplify our exchange of information and speed up preparation of the newspaper. Another need is for an updated computer program for the subscription department that would take into account new postal requirements and increase the efficiency of the department.

In closing I would like to express thanks to the many, many persons traveling to and from Ukraine who have asisted us in bringing supplies and information to and from our Kiev correspondents. Their help has been most important and it is sincerely appreciated.

Р. Гадзевич : Дякую за закуплену частину машини. Цього тижня вперше появилося число Weekly із двадцять чотирьома сторінками. Хочу підчеркнути, що є проблеми із перестарілою компюторською системою, котра не відповідає новим вимогам Поштового Уряду. Ми навіть тратимо декотрих переплатників через цю проблему. Правда, число передплатників вже встабілізувалося. Дуже є погана достава поштою нашої ґазети. Треба дістатися до найвищих чинників цього бюра і зробити всі можливі спроби поправити доставу. Одна важна частина нашої праці у Weekly є тепер, що ми в багатьох випадках служимо як бюро інформації про Україну та події на Україні. До нас звертаються навіть за порадами про можливості творення нових підприємств в Україні. Стараємося по змозі відповідати на всі запити. Бюро у Вашінґтоні дуже нам допомагає, і я дякую директорові Е. Іванцеві.

Звіт директора бюра УНС у Вашінґтоні Евгена Іванціва

INTRODUCTION

With the proclamation of the independence of Ukraine on August 24, 1991, the activities of the Office changed and increased in both workload and importance. The groundwork laid with Congress, the Executive Branch, and the press since the establishment of the Office on July 1, 1988 was indispensable in the work for United States recognition of Ukraine.

The work of the Office is many faceted, all aspects of which contribute to the overall task of promoting the interests of the UNA, its members, the Ukrainian-American community, and the people of Ukraine. This report will attempt to capture the various types of activities which the office was engaged in during 1991. It is divided into a number of categories including Administrative, Finances, Daily Routine, Liaison Activities, Projects/Issues, and Press.

ADMINISTRATIVE

Staff

The staff included Eugene Iwanciw, Director; Adrian Karmazyn, Assistant Director; and Maria Lischak, Administrative Assistant/Secretary. Mr. Karmazyn left the staff at the end of the year to take a position with Voice of America.

Office

The office is located in Suite 859 at 400 North Capitol Street, N.W., Washington, three blocks from the Senate Office Buildings.

DAILY ROUTINE

Research

Each day five newspapers (The Washington Post, The Washington Times, The Wall Street Journal, The Financial Times, and The New York Times) and the RFE/RL Report are reviewed for articles of interest. The articles are filed for reference and FAXed to The Ukrainian Weekly, Svoboda, and Ukrainian organizations in the United States, Canada, and England. The Congressional Record, the transcript of all official work of the Congress is also reviewed on a daily basis for statements, bills, resolutions, or amendments of interest. The Congressional Quarterly and National Journal, weekly publication about the activities in Congress, are carefully reviewed. Other publications are reviewed on an "as needed" basis.

Administration

The Office remains in telephone contact with the Home Office and the newspapers on a regular basis. A Monthly Financial Report is filed with the Supreme Treasurer. The Office maintains a ledger for all financial transactions and receipts for each item are filed with the Supreme Treasurer.

Public Relations

The Office welcomes all visits to the Office. During 1991, the Office was visited for the first time by over 127 individuals including congressional staff, representatives from numerous Ukrainian organizations, representatives of other ethnic groups, and Ukrainians from throughout the United States. That number includes 73 first-time visitors from Ukraine.

During 1991, there was a tremendous increase in requests for information about Ukraine from Congressional staff, Departments of the Executive Branch, research organizations, and businesses. In addition there were numerous requests from students.

Many requests from Ukrainians concerned immigration issues including immigration, refugee petitions, and visas. The Office worked on numerous such cases during the year, many stemming from the Lautenberg refugee amendment which the office was instrumental in enacting. The Office was also asked to provide research information on a number of topics.

LIAISON ACTIVITIES

Ukrainian community

The Office has been working with numerous organizations in the community including UNIS (the UCCA Washington office), the World Congress of Free Ukrainians, Prolog, the Ukrainian Press Agency (London), the Friends of RUKH Committees in the United States and Canada, the Ukrainian Canadian Committee, the Ukrainian-American Justice Committee (Chicago), the Ukrainian Human Rights Organization (Philadelphia), Americans for Human Rights in Ukraine (AHRU), Smoloskyp, the Ukrainian American Bar Association (UABA), the Ukrainian Engineers Society, the United Ukrainian-American Relief Committee (UUARC), the Ukrainian Archives Museum (Cleveland), the Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, Ukrainian American Veterans (UAV), Visits International for Soviets and Americans (VISA).

In an effort to achieve greater community involvement in the political arena, the office sent numerous mailings to all national Ukrainian-American organizations, to all Ukrainian churches in the United States, and direct mailings to local organizations, particularly during the campaign for U.S. recognition of Ukraine.

OTHER GROUPS

The Office has been working with organizations in the Lithuanian, Latvian, Estonian, Hungarian, Polish, Jewish, Armenian, Georgian, and Russian ethnic communities.

In the early part of the year, the Office organized the Coalition to Promote Democracy in Soviet Occupied Republics, a coalition of eight ethnic groups. In addition to the UNA, the member organizations were the Armenian Assembly of America, the Joint Baltic American National Committee, the Estonian American National Council, the American Latvian Association, the Project for Peace (promoting Georgian independence), the Lithuanian-American Community, the Congress of Russian Americans, and the Romanian-American Foundation.

The Office also worked with the National Fraternal Congress of America (NFCA) on the issue of taxation and the homeless, the charitable project of the NFCA, and assisted the NFCA during its Washington convention. The Director participated in two events in Washington regarding the homeless; one with Mrs. Susan Baker and the other with Mrs. Barbara Bush.

EXECUTIVE BRANCH

The Office worked with the White House, Department of State, Department of Transportation, Department of Justice, Department of Education, Department of Commerce, Department of Treasury, U.S. Information Agency, Voice of America, Immigration and Naturalization Service, and the Peace Corps. A representative of the Office attended numerous meetings and briefings at the departments and agencies as well as the White House. Working with UNIS, the office played a key role in organizing the November meeting between President Bush and the leadership of the Ukrainian-American community.

CONGRESS

The Office maintained liaison and worked with the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), Senate Committee on Foreign Relations, Senate Committee on Finance, Senate Committee on the Judiciary, Senate Committee on the Environment and Public Works, House Committee on Foreign Affairs, House Committee on Interior and Insular Affairs, House Committee on the Judiciary, House Committee on Post Office and Civil Service, House Committee on Ways and Means, individual Members of the House and Senate, and the Library of Congress.

The Office is in regular contact with each congressional office through mailings and telephone. Background information is compiled and provided to each new Member of Congress. Each congressional office receives The Ukrainian Weekly. In addition, the Office sends each congressional office reprints of important articles and the latest information about events in Ukraine. Targeted mailings included information about Ukrainian Independence Day in January, information about Chornobyl on the fifth anniversary of the disaster, and copies of the Declaration of Independence in August. Letters of appreciation are routinely sent to all Members of Congress making statements about Ukraine in Congress or co-sponsoring Ukrainian resolutions.

When Representative David Bonior (D-MI), who is of Ukrainian heritage, was elected Majority Whip of the U.S. House of Representatives, the third highest position in the House, the office sent congratulations from UNA and arranged for a letter of congratulations from the Ukrainian Verkhovna Rada.

NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

The Office worked with the National Endowment for Democracy (NED), AFL-CIO, Center for Strategic and International Studies (CSIS), Heritage Foundation, Harvard Ukrainian Research Institute (HURI), American Enterprise Institute (AEI), Citizens Democracy Corps (CDC), the Hudson Institute, the RAND Corporation, the Center for Security Policy, and Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL).

COMMUNICATIONS

Communications is an important part of any office. In 1991, the Office received about 3,500 pieces of mail and sent out about 1,400 mailings. Increasingly, the Office is receiving letters from Ukraine on a variety of topics.

During the year, the Director of the Office appeared before numerous groups to speak about Ukraine and Ukrainian-Americans. These included a number of student and senior citizens groups visiting Washington under the auspices of the Close-Up program and foreign political leaders visiting Washington under the auspices of the U.S. Information Agency. The Director also participated in a U.S. government sponsored RAND Corporation exercise on nuclear conflict within the Soviet Union.

In June, the Director addressed a banquet sponsored by the American Jewish Committee honoring Robert and Vera Goldman, long-time activists in the Ukrainian, Polish, and Jewish communities.

UKRAINIAN POLITICAL LEADERS

The Office co-ordinated and assisted the Washington visits of a number of Ministers and Parliamentarians from Ukraine, arranging meetings with Members of Congress, representatives of the Executive Branch, and the press. These visitors included Deputies Serhij Koniev, Volodymyr Gryniov, Volodymyr Kryzhanivsky, Serhij Makarenko, Valerij Meshcheriakov, Vasil Ryabokon, Vasil Stepenko, Mykola Piven, Oleksandr Barabash, Arsen Zinchenko, Olesky Shekhovnov, and Minister Volodymyr Lanovoy and Verkhovna Rada staff members Mihailo Hashchenko and Ihor Tseluinko. Other Deputies who visited the office to discuss issues included Volodymyr Pylypchuk, Dmytro Pavlychko, Vyacheslav Chornovyl, Petro Movchan, Ivan Pliusch, Ivan Drach, Ivan Zayets, Minister Jurij Shcherbak, and Governor Mykola Yakovyna.

Продовження буде.

ТОВАРИСТВО ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
в Норт Порт, Фльорида

від червня до кінця грудня 1992 р. перевело збірку на цілі Фундації Піддержки Дипломатичних Представництв України.

Головою Товариства є д-р Володимир Король. До Фундації передано суму пожертв на 8,465 долярів. Дирекція Фундації висловлює на тому місці щиру подяку, як всім жертводавцям, так і всім збірщикам.

Список жертводавців:

1.000 дол. — д-р Михайло і д-р Тамара Наболотний;
625 дол. — Кузьма М. і М.
по 500 дол. — Ґура Л., Мерещак В. і А., д-р Стецьків Е. і Н. Повх М., Ващинський Б. і Н., Шраменко Р. і Г.;
по 250 дол. — Ґура Л. і М. Ґура, д-р Ґура М. і Е., д-р Король Володимир і Галина;
по 200 дол. — д-р Петришин В. і Г., Качала О.,
по 150 дол. — Стефанишин М., Штокало В., Тащук І. і Ю.,
по 100 дол. — Букачевський Я. і Я., Ломницький В. і Д., Пристайко І., Укарма Ю. і М., Укарма Н., Савків В. і О., Грабович П. і д-р Я., Musколіна О., Тащук Р., Конік М., Харина М. і П., Борискевич В., Кобрин М. і Л., Тесарович Я. і М., Татарко Ю. і О., Граб О. і М., Наваринський М. і М., Лисак М. і Г., Гарасимів М.;
по 50 дол. — Филипович М. і С., Ломницький Р., Ломницький Ю., Лазор Р. і Х., д-р Соколишин А. і С.,
40 дол. — Король Г.;
по 25 дол. — Зелес В. і Я., Барусевич С.

Дамян Кордуба
касир ФПДПУ

ПОДЯКА

В грудні минулого року Державна Академічна Капела України „Думка" з Києва відбула свою концертову поїздку по Північній Америці.

В час їхнього чотириденного перебування в Ню Йорку, Український хор „Думка" в Ню Йорку був відповідальний за їх розміщення по мешканнях, прохарчування, транспортацію та інше.

Цією дорогою Управа Хору „Думка" в Ню Йорку висловлює щиросердечну подяку всім своїм членам, приятелям та знайомим за їх позитивний відгук на наш заклик про поміч, за гостинність, жертвенність та дружнє, братерське прийняття киян в своїх домах.

Наші слова навряд чи зможуть передати вам нашу вдячність за вашу посвяту часу та зусилля. Від від'їжджаючих думкарів Києва ми чули лише вислови захоплення та подяки за вашу гостинність.

Ми дякуємо слідуючим особам за переночування, прохарчування та транспортацію київських думкарів:

Бабська, Тамара, Базилевська-Соломон, Іна, о.Базилевський, Володимир, Войтович, Йосиф і Мона, Ґріновська, Леся, Гаєцький, Роман і Ольга, Ганкевич, Петро і Іванна, Гельбіг, Омелян і Марійка, Гірняк, Мирон і Анастазія, Гончарів, Аркадій, Декайло, Ігор і Люба, Дмитрик, Іван, Закревський, Андрій і Ліда, Зеленський, Юрій і Марина, Івасишин, Григорій і Анастазія, Качмарський, Анатолій, Кіцюк, Ярослав і д-р Марія, Куровицький, Ярослав і Ірина, Кузьмич, Юрій і Валентина, Кушнір, Віра, Літепло, Павло і Емілія, Миколаєвич, Юрій, Новицька, Ала, Новицька, Олена, Новосад, Михайло, Падох, д-р Ярослав і д-р Ірина, Поливко, Валентин і Ірина, Раковський, Ігор і Зіна, Сафіян, Володимир і Анна, Хемич, Степан і Марія, Чабан, Ірина, Шуган, Рома, Шумейко, Антін і Віра, Ядлицька, Стефанія, Ядлицький, д-р Ігор і Ірина, Яценко, Данило і Надія.

ХАРЧУВАННЯ І ТРАНСПОРТ:

Бачинський, Ярема і Варвара, Гірняк, Галя, Гуменюк, Ярослав, Дякун, Роман — Stage Restaurant, Кекіш, Борис, Клюфас, Юрій і Євгенія, Корнага, Володимир, Кулинич, Мирослав і Зеновія, Кухар, Едвард і Ольга, Микита, Роман і Галина, Слиж, Володимир і Богдана, Слободян Діяна, Сосяк Василь і Бріґґітте, Шайда, Ольга.

Рівнож дякуємо за все тим, котрі причинились до успіху концертового турне в околиці Ню Йорку:

Український Народний Дім, Ню Йорк, Місія України до ООН.

За Управу хору „Думка", Ню Йорк

ІГОР ЯДЛИЦЬКИЙ — голова
ЕДВАРД КУХАР — кореспондент

XI з'їзд Суспільної Служби Українців Канади

В рамках XУІІ Конгресу Українців Канади, що проходив у Вінніпеґу 8 — 11-го жовтня 1992 р., відбувся XI з'їзд Суспільної Служби Українців Канади, в якому взяло участь 39 делегатів і гостей з 11 філій ССУК та членів головної управи з Канади. З'їздом проводила президія у такому складі: Андрій Журавський — голова, Марія Голод і Марта Гринюк — секретарі.

Наради відкрила голова Крайової управи ССУК Ольга Даниляк змістовним словом, потім вшановано померлих членів в часі каденції і відбувся вибір комісій: верифікаційної, номінаційної і резолюційної та відчитано письмові привіти і привіт Богдана Фесюка — голови Суспільної Служби України та звіти членів Головної управи. По схваленню деяких змін статуту, дискусії, уділено абсолюторію уступаючій управі і вручено нагороди заслуженим членам. На внесок номінаційної комісії обрано нову головну управу ССУК в такому складі: дирекція — Таїса Ружицька — голова і голови усіх філій ССУК (автоматично). Члени управи (президія): Таїса Ружицька — голова, Ольга Даниляк — колишня голова, Степан Харко, Володимир Ільницький, Олесь Бабій — заступники голови, Марія Голод — секретар. Члени управи: Ольга Заверуха, Леся Савицька, Божена Іванусів, Євгенія Бурачок, Зиновій Дуда, Василь Дідюк, Іван Терефенко, Дарія Ґошуляк, Христя Вінтоняк, Нестор Войцишин — правний дорадник. Контрольна комісія: мгр Євген Мастикаш — голова, Мирослава Загребельна, Олександер Петришин, д-р Степан Луговий і Василь Бибик — члени.

Голова ССУК Оля Даниляк вручає грамоту подяки довголітньому голові ССУК Степанові Харкові. Побіч голова Президії XI з'їзду Андрій Журавський.

По схваленню постанов й резолюцій новообрана голова Таїса Ружицька дякувала за довір'я та обіцяла з допомогою новообраної управи і далі продовжувати так потрібну в наших нових часах працю для допомоги Україні і потребуючим в країнах нашого поселення. Успішно пройшов також панель ССУК в рамках загального Конгресу Українців Канади „Допомога Україні й потреби дітей", модератором якого був Андрій Журавський, а панелістами Марія Спольська, Богдан Фесюк, Степан Петелицький і Володимир Ільницький.

27-го жовтня в приміщенні Суспільної Служби Українців Канади в Торонто відбулося спільне засідання, на якому новообрана управа розділила заплановану працю між окремими референтурами: координаційною, допомога Україні, пресовою, фінансовою, Чорнобиля, біженців, контактовою, представника до КУК і СКВУ та ін. Учасники щиро дякували уступаючій довголітній голові ССУК Олі Даниляк за працю ССУК у помочі Україні. Новообрана молода і енергійна голова ССУК Таїса Ружицька накреслила плян праці, обіцяючи при допомозі усіх членів виконати її якнайкраще. Україна потребує нашої допомоги, тому доложім усіх своїх сил й можливостей, щоб їй допомогти, закінчила голова, закриваючи перше засідання управи. Почесні грамоти за активну працю в ССУК одержали Степан Кузьма (Саскатун), Олександер Петришин (Тандер Бей) і Марія Спольська (Торонто).

Голови Філій ССУК: Едмонтон — Василь Дячук, Гамилтон — Іван Бойко, Монтреал — Надя Цехмістро, Ошава — Дозя Фелина, Оттава — д-р Іван Войчишин, Ст. Кетеринс — Федір Ткаченко, Саскатун — Степан Кузьма, Тандер Бей — Дмитро Рудяк, Торонто — Марія Спольська, Ванкувер — Степан Петелицький, Віндзор — Богдан Федчун, Вінніпеґ — Андрій Журавський.

В.Д.

В пам'ять В. Керичинського

Ділимось сумною вісткою, що 10-го грудня 1992-го року в Чикаго відійшов у вічність на 77-му році життя муж, батько, дідо, брат, шваґер, суспільно-громадський працівник та довголітній член 379-го Відділу УНС св. п. Василь Керичинський.

Покійний народився в Чикаґо 1915 року. Малим хлопцем переїхав в Україну, проживав в селі Воцанці біля Рудок. Там вчився та брав активну участь в громадському житті, включно до підпільної праці в рядах ОУН. З приходом большевиків в Галичину 1939 року переїхав до Кракова, а дальше до Берліна, де працював серед українського робітництва як перекладач та організатор.

З вибухом війни 1941 року перейшов з Похідними Групами в Україну. У 1944 році одружився у Львові з Евою Хіч, з якою переїхав до Німеччини, де працював в таборі Авсбурґ, а в 1947 році родина переїхала до Чикаґо.

В Чикаго включився до активної й жертвенної праці в системі Організацій Українського Визвольного Фронту, головно у 8-му Відділі ООЧСУ, де був довголітнім членом Управи, та в Осередку СУМ. Дружина була активною у Відділі ОЖ ОЧСУ, а сини в Осередку СУМ ім. М. Павлушкова.

Похоронений на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Покійний Василь Керичинський залишив в глибокому смутку дружину Еву, сина д-ра Лева з дружиною Лесею і донькою Христею, сина Ярополка, шваґра Олексу Хіча з родиною, Олю Хіч-Колодій, Маріяна Колодія з родиною, д-р Лесю Хіч-Дімет з чоловіком Едом, братову Марійку Білу з чоловіком Петром і сином Марком, Надю Хіч, Ірену Хічк-Захарчук з чоловіком Богданом, д-ра Романа Хіч, сватів Розалію та Стефана Окрух, в Україні — дві сестри і брата Левка та дальшу родину і друзів.

Св. п. В. Керичинський

Ціла родина Керичинського в ЗСА належить до УНС.

Степан Голяш

З'їзд учителів та директорів „Рідної Школи" Чикаґо, Дітройту і Клівленду

Дня 14-го листопада 1992 року відбулася давно очікувана конференція учительської колеґії міст Чикаґо, Дітройту та Клівленду. За планом, підготованим ще в червні, на зборах директорів у Рочестері, з'їзд охоплював багато точок навчання українознавства в Америці.

Метою конференції було виголосити корисні доповіді на педагогічні теми, скріпити внутрішні зв'язки, обговорити проблеми, які стосуються усіх шкіл, та обмінятися цінними допоміжними матеріялами, які були виготовлені для кожного учителя зокрема.

Ще в п'ятницю, 13-го листопада, прибув колишній директор, а теперішній інспектор з Клівленду, професор Василь Іванчук. Ранком, у суботу, приїхали учителі „Рідної Школи" з Дітройту, з директором Ярославом Березовським на чолі.

Мґр Надія Хойнацька, директорка школи в Чикаґо, тепло привітала гостей у своїй канцелярії та передала їм виготовлені матеріяли, а тоді запросила відвідувати кляси, де в той час відбувалися заняття.

По обіді, який приготував Батьківський комітет, в авдиторії мґр Хойнацька офіційно відкрила конференцію першою доповіддю, під назвою „Мета нашої зустрічі". У своїй доповіді вона згадала, що українознавчі школи існують в Америці уже сорок літ, учителі навчають уже третє покоління українських дітей.

В наступній доповіді Клавдія Шапалова, учителька з Дітройту, подавала приклади які методи викладання української мови як іноземної можна застосувати. Молодь можна зацікавити в граматиці, вивчаючи казки, пісні і читаючи журнали та газети, присвячені молодим.

„Специфіка навчання української мови в нижчих клясах" — це було темою наступної доповіді, Ардіяни Галів з Дітройту.

З Чикаґо Оксана Мурська подала доповідь на тему „Навчання літератури у вищих клясах". Вона заторкнула питання, „Чому ми читаємо літературні твори?" На це можна відповісти: хочемо збагатити знання слів, переходити переживання персонажів в даним творі, та запізнатися із різними стилями літератури. О. Мурська підкреслила, що теперішній учень повинен читати такі твори, які він може прирівняти до свого життя, щоб краще їх зрозуміти. Описи про стародавнє селянське життя і незнані обставини тяжко порівняти до теперішнього американського життя.

Опісля наступила жвава дискусія між учителями, вона торкала різні теми, такі як: шкільна дисципліна, способи навчання граматики, зміни у списку лектур та зацікавлення батьків у шкільнім житті.

Учителі зауважили, що школа у Чикаґо — друга найбільша школа в Америці, що Батьківський комітет дружно допомагає учителям, і що нижчі кляси мають ширше розроблену шкільну програму.

Висновки і підсумки подав інспектор Іванчук, на закінчення конференції, та прочитав привіт від голови Шкільної Ради д-ра Євгена Федоренка.

Усі учителі роз'їхалися по домах, повні цікавими думками і новими надіями, переконані, що ця праця мусить продовжуватися на добро наших дітей.

Христина Таран

Св. Миколай відвідав дітей 59-го Відділу УНС

Піснею „О хто, хто Миколая любить" понад 50 дітей разом із своїми родинами вітали св. Миколая в церковній залі місцевої української католицької церкви. Ця імпреза відбулася 6-го грудня 1992 року та була спонсорована 59-им Відділом УНС. Голова Відділу Р. Стець та фінансовий секретар Тарас Сливінський доложили багато труду щоб ця імпреза була успішна і щоб кожна присутня дитина отримала подарунок від Відділу.

Програмою займалася Ірена Демків і Рома Гайда. Крім святочного входу св. Миколая на залю та його короткого слова, діти писали листа до св. Миколая та слухали стару леґенду про київського Миколая Мокрого.

Радістю для дітей було роздання подарунків, перекуска та солодке, приготоване Управою Відділу. Це була чергова вдала імпреза, яка приносить добре ім'я для УНС в нашій громаді.

Н.Н.

Доповідь про сучасну політику в Україні

Товариство Сприяння Народному Рухові України в Чикаґо започаткувало новий 1993 рік доповіддю Олександра Лавриновича, заступника голови Руху в Україні, на тему „Останні зміни в українській політиці: їх причини і можливі наслідки". Доповідь, що відбулася 2-го січня ц. р., вшанував своєю присутністю генеральний консул України в Чикаґо Анатолій Олійник. Прелеґент подав короткий огляд розвитку політичних подій в Україні за останні кілька років, звернув увагу на те, що влада України, на всіх її рівнях, ще знаходиться в стані переформування із маріонеткової влади в рамках Совєтської імперії, до справжньої влади демократичної української держави. Першим органом влади, що ступив на дорогу переформування, була Верховна Рада. Очевидно, склад теперішньої Верховної Ради не є задовільний, бо в часі виборів на весні 1990 року кандидатів, у великій мірі, висували і підтримували місцеві „апаратчики". Все ж таки перший крок у напрямку демократизації був довершений. Натомість найвищий виконавчий орган уряду — Рада Міністрів на чолі з В. Фокіном залишилася в незміненому складі, навіть ще й після проголошення незалежности. Щоб вибрати нову Раду Міністрів мусів бути введений ряд нових законів, що врешті й сталося. Змінені були також виконавчі органи влади на обласному й районному рівні, проте керівництво на найнижчому рівні — міському й сільському, й надалі залишається в руках колишніх керівників.

В усіх змінах Рух відіграв важливу ролю, постійно домагаючись цих змін. Рух, що створився в 1989 році, був першою організацією, опозиційною до влади. Він не був надбудовою інших продемократичних партій, бо їх в той час ще не було, але, можна сказати, що ці партії творилися на зразок Руху. У новостворену Раду Міністрів увійшли представники різних партій, а від Руху, із запропонованих 14-ти кандидатів, увійшло 8.

Черговим кроком на дорозі становлення демократичної української держави є прийняття нової конституції. Як відомо, нещодавно було розглянено проєкт конституції, який, одначе, був визнаний дуже недосконалим і мусить перейти ряд змін, щоб міг бути запропонований Верховній Раді. Тому що у Верховній Раді є понад сто осіб реґресивних поглядів, прийняття будь-якої прогресивної конституції, на думку доповідача, натрапить на великі трудноші. З цієї причини президент Леонід Кравчук висунув пропозицію вирішити справу конституції шляхом всенародного референдуму. Однак тут знову стоять на перешкоді існуючі (ще імперські) закони, що сильно обмежують можливість проведення такого референдуму. Як бачимо — труднощі на кожному кроці.

Далі доповідач згадав про те, що саме створилася комісія, яка розглядає діяльність попередньої Ради Міністрів і виявляє надуживання її членів, особливо розбазарювання державного майна. Ще один неґатив, що його згадав доповідач, це той факт, що третя галузь влади, себто юридична, функціонує тільки у сфері справ кримінальних, а не у сфері запевнення правосильности законів. Для прикладу: від минулого літа існує закон, що забороняє творення реґіональних політичних партій, але є випадки, в яких цього закону не дотримуються.

Щодо змін, які сталися останнім часом у самій організації Рух, доповідач сказав, що на підставі нового закону з липня м. р., жодна організація в Україні не може бути одночасно і громадською, і політичною. Треба було вибрати або одне, або друге, й Рух став партією політичною, щоб затримати за собою право впливати на політичний розвиток України. Тим більше, що Рух є найбільш численною й найбільш впливовою партією і може найбільш успішно протистояти прокомуністичній реакції.

По закінченні доповіді прелеґент відповів ще на ряд питань. На питання про те, під чим впливом знаходяться засоби масової інформації в Україні, він сказав, що преса є під впливами окремих політичних угруповань, а радіо й телебачення працювали донедавна тільки для уряду. Тепер є настанова на те, щоб радіо й телебачення стали незалежними, так як це є на Заході. На питання, якою повинна бути настанова діяспори в обличчі тих змін, що зайшли у Русі, прелеґент відповів, що немає причини, щоб діяспора міняла свою настанову. Поміч діяспори й надалі дуже потрібна в конкретних акціях, таких як актуальна тепер справа публікації шкільних підручників.

Незважаючи на всі недоліки політичної ситуації в Україні, О. Лавринович закінчив свій виступ оптимістичною нотою, зазначивши, що події останніх трьох років показали, як багато можна зробити спільними силами й при добрій волі для України.

Оксана Роздольська

ЛІДЕР МЕДЕЛЬЇНСЬКОГО кокаїнового картелю Пабльо Ескобар, котрий втік з тюрми в липні минулого року, подав колюмбійському урядові ультиматум, заявивши, що віддасть себе в руки властей тільки при певних умовах. Зокрема він хоче відбувати довічне ув'язнення в тюрмі на території поліційної школи Естрелла, і щоб разом з ним сиділи 16 його колишніх товаришів — членів наркомафії.

ВІДОМА В ЗСА ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВА фірма Оллстейт подала до відома, що перестане продавати домовласницькі забезпечення для нових клієнтів на Фльориді. Фірма також розглядає подібні можливості в прибережних околицях стейту Ню Йорк. Це потягнення, на думку аналітиків, вказує, що забезпеченева індустрія, яка понесла 16 біл. дол. втрат з гурагану Ендрю, досить драстично починає обмежувати забезпечення.

В ЧЕТВЕР, 14-ГО СІЧНЯ, у висліді сутички між збройними підрозділами міністра оборони Агмада Шаха Масуда і проіранськими шіїтськими бойовиками Партії ісламської єдности вмер від ран віцепрезидент Афганістану Мір Гамза. Він був авторитетним ученим-богословом, членом Ісламського товариства, очолюваного президентом Бурганудділом Раббані.

ПОЧИНАЮЧИ З ПЕРШИХ днів 1993 року, Північна Корея стала заглушувати всі радіовисилання „Голосу Америки" на корейській мові, а також висилання християнської станції „Адвентистське світове радіо". Що стосується радіовисилань з Сеулю, то громадяни Північної Кореї не мають можливости слухати їх ще від середини 70-их років.

„Золотий..."

(Закінчення зі стор. 2)

пам'яті спогади про недавні страшні часи, про власні страждання і поневіряння, про замордованих кривавим совєтським Молохом сотень тисяч наших краян, знайомих, рідних і близьких.

По-страшному сильною і приголомшуючою була режисерська знахідка під кінець спектаклю, коли його герої викликають глядачів на вулицю. Люди підсвідомо відчули себе на місці героя, який, шукаючи порятунку, марно намагається втікти, стукає у зачинені брами міських будинків, волає про допомогу. То було настільки натурально, що випадкові перехожі навіть викликали міліцію. Але смерть головного героя неминуча і він гине на очах мовчазного народу.

Справжньою окрасою фестивалю „Золотий Лев — 92" став показ на ньому спектаклю „Лоліта" (автор п'єси Едвард Олбі за романом Володимира Набокова), що його підготовив московський театр Романа Віктюка, львів'янина за походженням, колишнього керівника драматичного гуртка Львівського Палацу піонерів та школярів, а нині москвича і всесвітньовідомого режисера, підданого колись нашими компартійними бонзами за не звичайні творчі пошуки остракізму. Маючи глибокі сантименти до Львова, маєстро подарував його мешканцям, всупереч попереднім плянам, три спектаклі, один із них — безкоштовно.

„Лоліта" за Набоковим та Олбі — романтична історія розбещення тринадцятирічної дівчинки тридцятивосьмилітнім чоловіком, еротичний твір, яким у 50—60 роки зачитувалось чоловіки — у Новому і Старому Світі. Вигладає так, що режисера еротичні мотиви твору цікавлять менше всього. За Віткжом найбільшою бідою людини, її тавром є втрата здатности кохати, втрата віри. Без кохання і віри людині залишаються лише інстинкти, вона втрачає опору у протистоянні з пристрастями, тобто те, що відрізняє людину від тварини. Незвичні сценічні вирішення, бездоганно підібраний склад акторів, музика Чарльза Спенсера Чапліна — вишукана, сентиментальна, часом занадто гарна, а все разом — грандіозний естетизм, абсолютна гармонія, мистецтво найвищого світового рівня.

У цілому роботи молодих українських мистців були, безумовно, нижчі поземом, ніж вистави театрів з Берліну, Паневежиса чи Романа Віктюка. Але як можна навчитися високого мистецтва, коли не є спілкуванні з ним? Тому в майбутньому фестивалі „Золотий Лев" стають традиційними і будуть проводитися раз у два роки.

В теперішні складні часи політика у всьому. Не став винятком і „Золотий Лев — 92". На цьому представницькому зібранні творчої інтелігенції України прийнято заяву на захист Тернопільського музично-драматичного театру, закритого вольовим рішенням міцевої адміністрації 10-го листопада. На жаль, трапляється у нас і таке.

А ще одну ініціятиву, народжену на фестивалі, вже схвалено на обласному та державному рівні — у Львові незабаром створять музей театру і музики Галичини.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 24-го СІЧНЯ 1993 р.

Південний Бруклин, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. о Николая Відд. 293 відбудуться о год. 1-ій зараз після другої Служби Божої в приміщенні церковної залі при 261 19 вул. Проситься всіх членів прибути на збори. На порядку нарад звіти Управи та вибір нової Управи на 1993 рік, після зборів товариська зустріч з перекускою. — Управа.

Сомалія, Боснія...

(Закінчення зі стор. 2)

що б коли б у Південній Африці перебрала владу чорна більшість? Прийшла б боротьба усіх проти всіх, а джерело того у племінному ще рівні соціяльного розвитку, і незрілости до демократії.

Найприкріше явище цих відосередних племінних, національних, а врешті й конфесійних тенденцій, переживають нині мешканці колишньої Югославії, а наводить у тому почуття безнадійности в тому те, що виглядає на їх мирну розв'язку не існують. Американський медіятор Венс, і британський Овен, склали останніми тижнями на мировій конференції у цій справі проєкт поділу Боснії на 10 „кантонів", так повикроюваних, щоб у них мали перевагу три воюючі нині на життя і смерть групи — серби, хорвати і махоммедани. На мій розсуд, плян цей виглядів на успіх не має, бо коли б на нього й погодились, то він буде тільки перешкодою, проливу крови він на дальшу мету не припинить. Причини? Серби мікроімперіялісти, на зразок тих макро — наших „приятелів", росіян. Як росіяни звикли вважати українські землі „їхніми", так і серби дивляться на території Боснії (як до речі і Косово!).

Серби майже компактно поселені на західних і північних кордонах Боснії, і ті, що там живуть, не можуть зрозуміти, чому мали б вони жити у будучих „сербських „кантонах" Боснії, того штучного політичного твору комуніста, і до того хорвата, — Тіта, а не стати частиною рідної Сербії? Чому їм таким фанатичним визнавцям православія жити в країні, в якій колись турки насиллям накинули православію мохаммеданський півмісяць і мечеті? Чому брататись у якійсь конфедерації з відступниками від християнства? Від турецьких завойовників навчились серби безпощадности і кровожадности у воюванні. Я не збираюся їх виправдувати, але така дійсність. Тож який вихід? Повторюю те, що сказав раніше: зліквідувати Боснію в її нинішних кордонах. Провести нові кордони і добровільне переселення. Інакше там ніхто не перепсить спокійно ночі. А так жити годі.

Нам було б по душі, коли б якась сила, якої на овиді не видати, веліла сербам привернути старі кордони Боснії в ім'я принципу непорушности кордонів збройними способами. Це було б запевненням і щодо ненарушимости нинішніх кордонів України; а у нас деякі побоювання. Але в боснійському казусі треба таки годитись із дійсністю, тим паче, цо на боснійському терені не йдеться про утвердження принципу самовизначення народів, бо боснійці — це конфесійна група, яка не репрезентує національної ідентичности.

Страхіття, яких ми нині свідками у світі, можуть бути передвісником того, що інших видах може навістити й Україну, і не тільки Україну, навіть країни наших посельнь, не виключивши і ЗСА, коли не припинити лявіни племінних, національних і всяких інших антагонізмів, які переливаються нині світом. Не тільки події в Сомалії, але й Лос Анджелесі — добра у світі не віщують... А що, коли звернути свої погляди на Схід і Україну зокрема?

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відбиванкарі УСВТ „Ч. Січ" — треті в турнірі ЮСВБА

В неділю, 6-го грудня, у Воррені, Н.Дж., відбувся черговий турнір Відбиванкової Асоціяції ЗСА, в якому, згідно зі запрошенням, взяло участь десять кращих клюбів з кляс „А" і „АА" з трьох стейтів і між ними чоловіча дружина УСВТ „Ч. Січ". Протягом цілого дня змагання проходили у двох рівнорядних підгрупах, після яких увечорі відбулися фінальні розгривки дружин, що зайняли кращі місця в підгрупах. Якщо йдеться про виступ українських відбиванкарів, то вони гідно зарепрезентували український організований спорт (виступають під назвою „Юкреіниян Січ"), зайняли друге місце у своїй підгрупі.

Технічні висліди змагань „Ч. Січ" в цьому турнірі:

„Ч. Січ" — Яра ВК — 15:12, 17:15

„Ч. Січ" — Гай Тайд ВК — 9:15, 11:15

„Ч. Січ" — Воррен ВК — 15:8, 11:15

„Ч. Січ" — Н. Редіо ВК — 7:15, 15:2, 15:10

У чвертьфіналі „січовики" перемогли польський клюб вислідом 8:15, 15:12, 15:10. (Між іншим, у складі цього клюбу виступає ряд новоприбулих з Польщі українських відбиванкарів, деякі в минулому грали в складах УСК Н.Й. і „Крилатих" Йонкерс).

У півфіналі „Ч.Січ" натрапила на сильного конкурента „АА" — клясового чемпіона 1992 року „Креола" ВК з Ню Йорку, з яким зазнала поразки 8:15, 7:15. Остаточно „Ч. Січ" закінчила цей турнір на третьому місці, що треба вважати за успіх.

Склад „Ч. Січі": А. Гладкий, А. Стасюк, В. Кравець, Б. Іваськів, Р. Кош, М. Дулин, М. Завадівський, А. Данилюк.

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки) — Плейнфілд СК (юнаки) — 2:2

Згідно з календарем змагань, у неділю, 13-го грудня, у спортовій залі середньої школи в Мейплвуд відбулися розгривки другої руни футбольного турніру „Кугарс". Юні „Січовики" зустріли сильну юнацьку дружину з м.Плейнфілд, що складається переважно з новоприбулих юнаків з Бразилії. Звітова зустріч пройшла на вищому рівні. На початку суперники вели 1:0, після перерви „Січовики" вирівняли 1:1, а потім здобули ведення 2:1. Дві хвилини перед закінченням змагань юнаки Плейнфілду зуміли вирівняти рахунок 2:2.

Склад „Ч. Січі": Б. Гарасим, М. Малічишин, Д. Колодій, М. Макена, Р. Вислоцький, А. Панас, Б. Дупрі, А. Мандзій, Н. Нівес, А. Нинка. Провідник Олег Колодій, тренер Ігор Чупенко.

(от)

УСЦАК задовольнив просьбу Федерації піднощення тягарів

12-го грудня Провід УСЦАК задовольнив просьбу Федерації піднощення тягарів, вислявши до Магерстену, Швеція, вступну вкладку України до Міжнародної Федерації. Подаємо текст тієї просьби, написаної в Києві 8 грудня.

Голові Української Спортової Централі Америки і Канади п. М. Стебельському.

Згідно з попередньої домовлености НОК України та Керівництвом Української Спортової Централі Америки і Канади до Вас звертається Федерація пауерліфтингу України з таким проханням. Враховуючи той факт, що тимчасово, в процесі становлення, Федерація має труднощі щодо валютних ресурсів, просимо знайти можливість оплатити з Фонду відродження Українського спорту суму 300 американських долярів за вступ до Міжнародної Федерації (ІРР). Ми вже вислали всі необхідні документи до штаб-квартири (ІРР) Англії. Ми сподіваємось, якщо вступний внесок буде сплачено, то Конгрес ІРР прийме в свої члени Федерацію України і тоді наші спортсмени зможуть успішно боротися за нагороди на чемпіонатах світу і Европи під синьо-жовтим прапором незалежної України.

Слава Україні!

З повагою до Вас — Президент Федерації пауерліфтингу України

Борис Левченко

Відійшов тренер київського „Динамо" А. Пузач

Як подає газета „Буковина Спортивна", ч. 38, 1992, провід київського „Динамо" звільнив з посади головного тренера Анатолія Пузача. Офіційна підстава для цього — перехід відомого футболіста і тренера на працю в один із закордонних клюбів. Фактично, продовжує кореспондент „Буковини Спортивної", Пузач не зміг на цьому важливому пості замінити знаменитого фахівця Валерія Лобановського і „Динамо" із велетня европейського футболу перетворилося на звичайнісінького середнячка, який радіє навіть ремісом з „Кривбасом" (до того ж — на власному стадіоні). Після завершення першої рунди чемпіонату України 1992—93 головного тренера „Динамо" буде обрано на конкурсній основі.

Відійшов головний тренер збірної України А. Коньков

Згідно з пресовими повідомленнями, відійшов від керми футбольної збірної України недавно вибраний тренер Анатолій Коньков. Новим головним тренером збірної України став колишній футболіст цього славного клюбу, пізніше тренер разом з В. Лобановським, Олег Базилевич.

Читачі „Галицького Футболу" пишуть...

У 8-му числі газети „Галицький Футбол", який виходить у Дрогобичі, надрукований лист одного із читачів, який заслуговує на увагу і наших читачів.

Не раз чув про появу на пресовому обрії області „Галицького Футболу". Та, на жаль, в нас в Самборі не придбував ні в одному кіоску. І зовсім недавно, перебуваючи в Дрогобичі на залізничній станції, таки вдалося придбати черговий номер часопису. Скажу відразу: привернув він мою увагу яскравою, динамічною шапкою. Прочитавши газету, визнаю великий професійний рівень колективу журналістів, їх роботу з дописувачами. Водночас подумалось: а чому саме футбол? Дуже пасувало цьому часописові три головні чинники, як на мій погляд: попенше, назва „Галицький Спорт", подруге розповсюдження її в інших містах Львівщини, і потрете, більший тираж. Бо що таке 5,000 для ширшого загалу як фахівців, так і простих уболівальників копаного м'яча, любителів фізичної культури і спорту.

Степан Струбицький
с. Бабине, Самбірський район.

Відповідь редакції „ГФ": Шановний п. Степане! Усі ваші пропозиції слушні і звіпадають з нашими намірами. Часопис „ГФ" має обласний статус і його можна придбати в кожному населеному пункті Львівщини. Однак виходить газета невеликою кількістю через малий тираж. 5,000 звичайно замало для нашої області. Але це тільки початок. У наш скрутний час ціни на папір є надто високими. Крім цього й поліграфічні затрати забирають чимало коштів. Згодом плянується окрім торгівлі в роздріб дати газету на передплату. З минулого номера читачі мають можливість бути в курсі подій футбольних справ Івано-Франківщини. Там приступив до роботи наш власний кореспондент. А щодо „Галицького Спорту", то час покаже. Можливо „ГФ" переросте в „ГС". Дай Бог!

Адреса „Галицького Футболу": 293720 Львівська обл. м. Дрогобич, вул. Т. Шевченка, 32, Україна.

„УСЦАК — фонд для відродження спорту в Україні"

(продовження збірки: від 15-го жовтня до 20-го листопада 1992 р.)

5,000 дол.: Український Вест Сайд Клюб в Рочестері, Н.Й.; 600 дол.: Іван Гулич; по 50 дол.: Іван Ілемський, Марія Душник, Любомир Лампіка (третій раз).

Всім жертводавцям щире українське спасибі! А головно відзначуємо з гордістю патріотичне діло Управи Українського Вест Сайд Клюбу в Рочестері, Н.Й.

Управа УСЦАК

Лист від НОК України до Управи УСЦАК з 18-го листопада 1992 р.

Українська Спортова Централя Америки і Канади. Президенту М. Стебельському.

Вельмишановний Пане Стебельський, НОК України, згідно нашої домовленности, просить надати допомогу в сплаті членських внесків для оформлення членства в міжнародних федераціях федераціям України.

1. Внески у сумі 150 швайцарських франків за Федерацію Санного Спорту України для вступу в Міжнародну федерацію санного спорту (ФІЛ) за 1992 рік і 150 швайцарських франків за 1993 рік. (Подано адресу банку в Ліхтенштайні).

2. Внесок для вступу Федерації Важкої Атлетики України в член Европейської федерації важкої атлетики на Конгресі ЕФЛ (Англія) в сумі 375 американських долярів.

(Подано адресу в Больоні, Італія).

З найкращими побажаннями і вдячністю.

В. Кулик — перший віцепрезидент НОК України.

УСК Ню Йорк — Мангеттен Кікерс — 1:1

Незважаючи на холодну погоду, в неділю, 6-го грудня, відбулися чергові ігри за футбольний чемпіонат усіх дивізій Космополітальної Ліґи Ню Йорку. Згідно з календарем розгривок, перша дружина УСК зустріла клюб Мангеттен Кікерс, з яким закінчила внічию 1:1. До перерви вислід був 0:0. Обидва голі суперники здобули в другій половині. Першими це зреалізували Мангеттен Кікерс в 60-ій хвилині. В 70-ій хвилині Вернон з подачі Коваленка зрівняв рахунок 1:1. До кінця тієї зустрічі обидві дружини доложили багато зусиль, завзятости й винахідливости для здобуття переможного голя, але як оборонці, так і воротарі суперників зуміли втримати цей ремісовий вислід і поділитися точками. Незважаючи на здобуток однієї точки, наша дружина далі займає в показнику таблеці ігор останнє місце в II дивізії. Склад УСК: Обрі, Лин, С. Коваленко, Панкін, В. Коваленко, Плісак, Ґреб, Сабальякас, Вернон, Волдовіно, Манджебактер, Ясіне, Адольфо. Провідник і тренер Стефан Коваленко. В передзмагу резерва УСК перемогла резервістів Мангеттен Кікерс вислідом 5:2. Резерва УСК займає в показнику табелі ігор перше місце.

С.К.